

Poznat' Otca

30-dňové biblické štúdium
Jánovho Evanjelia

Vinnie Carafano

King's Kids El Paso
936 W. Sunset Rd.
El Paso, Texas 79922-2149
(915) 581-8744
contact@kkep.org
www.kkep.org

© 2020 *Knowing the Father - a 30-day Bible Study in the Gospel of John* by Vinnie Carafano. All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage and retrieval system, without the written permission of the author.

© 2020 Translation / Preklad by Tomáš Šipöcz

Citácie z Písma v tejto publikácii sú prevzaté zo Slovenského ekumenického prekladu (SEB) © Slovenská biblická spoločnosť, štvrté opravené vydanie, 2017.

King's Kids Slovakia
YWAM Slovakia - Mládež s misiou
kingskids@ywam.sk
facebook: [@kkislovakia](https://www.facebook.com/kkislovakia)

Poznať Otca

30-dňové biblické štúdium Jánovho Evanjelia

Deň 1 Úvod do štúdia: Osobný vzťah s Bohom

Ján 17:25-26 Spravodlivý Otče, svet ťa nepoznal, ale ja som ťa poznal a aj títo poznali, že si ma ty poslal. 26 Ohlásil som im tvoje meno a ešte *ho* ohlásim, aby v nich bola láska, ktorou si ma miloval a aby som ja bol v nich.

Ježiš ťa pozýva vstúpiť do ešte bližšieho a hlbšieho vzťahu s Bohom, aký si doteraz zažil! Je to taký vzťah, aký mal On so svojim Otcom ešte prv, než bol stvorený svet.

Ján 17:5 A teraz ty, Otče, osláv ma u seba slávou, ktorú som mal pri tebe, skôr ako povstal svet!

Ján 17:24 Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred stvorením sveta.

Tá najčistejšia láska, aká kedy vôbec bola, existovala ešte skôr, ako vznikli stromy alebo oceány, zvieratá alebo ľudia, či dokonca planéty a hviezdy. Tento vzťah lásky medzi Otcom a Synom bol vrúcny a dôverný, prejavoval sa vzájomnou poslušnosťou a odovzdaním sa. A teraz Ježiš otvára nám, hriešnym-no-ospravedlneným ľuďom ako si ty a ja, lásku, aká kedysi existovala iba medzi Svätou Trojicou! Ak teda chceme pochopiť, ako sa máme správať k Bohu ako svojmu Otcovi, môžeme sa pozrieť na príklady toho, ako sa k Nemu správal Ježiš.

Ján 3:35 Otec miluje Syna a všetko mu dal do rúk.

Ján 5:20 Ved' Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí. A ukáže mu väčšie skutky ako tieto, aby ste sa čudovali.

Ján 10:15 Ako mňa pozná Otec, aj ja poznám Otca a svoj život dávam za ovce.

Toto je typ vzťahu, ktorý Boh Otec túži mať aj s nami; má to však podmienky. Kedykoľvek nám Boh dá nejaký príslub, vyžaduje si to aj vieru a poslušnosť na našej strane.

Ján 14:23 Ježiš mu odpovedal: „Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať. A prideme k nemu a urobíme si u neho príbytok.

Ján 15:10 Ak budete zachovávať moje prikázania, zostanete v mojej láske, ako aj ja som zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske.

Ján 16:27 Ved' sám Otec vás miluje, lebo vy ste milovali mňa a uverili ste, že som vyšiel od Boha.

Naša príležitosť spoznať Boha je založená úplne na poznaní Ježiša. Nikto nemôže obísť Syna a aj tak sa dostať k Otcovi. Lásku nášho Otca zakúsime iba tak, že sa Ježišovi úplne odovzdáme a prijmemo Jeho spásu, budeme Ho milovať preto, aký je a čo pre nás urobil. V dnešnej dobe má mnoho ľudí rôznych falošných bohov, ktorých si buď sami vynašli, alebo prevzali z iných náboženstiev - bohov, ku ktorým sa dá pristupovať aj inak, ako skrze Krista. Božie Slovo však jasne hovorí o tom, že existuje iba jediná cesta, ako Ho skutočne spoznať.

Ján 14:6 Ježiš mu povedal: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.

Ján 15:23 Kto mňa nenávidí, nenávidí aj môjho Otca.

1 Jánov 2:23 Ten, kto popiera Syna, nemá ani Otca. Kto vyznáva Syna, má aj Otca.

1 Jánov 5:12 Kto má Syna, má život; kto nemá Božieho Syna, nemá život.

Náš blízky vzťah s Bohom Otcom bude vždy založený hlavne na viere, nie na pocitoch. Aby sme ho získali, potrebujeme uveriť tomu, že On sám chce spoznať nás, miluje nás takých, akí sme a že všetky Jeho prísluby v Biblii myslel naozaj vážne.

2 Korint'anom 6:16-7:1 Ako patrí k sebe Boží chrám a modly? My sme predsa chrám živého Boha, ako hovorí Boh: *Budem v nich prebývať a medzi nimi prechádzať sa, a budem ich Bohom a oni budú mojim ľuďom.* Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán, nečistého sa nedotýkajte a ja vás prijmem a budem vám Otcom a vy mi budete synmi a dcérami, hovorí všemohúci Pán.

Milovaní, keďže máme takéto prisľúbenia, očistíme sa od všetkých škvŕn tela i ducha a v Božej bázni završíme svoje posvätenie.

Tak často sa vo svojom kresťanskom živote uspokojíme s niečím menším, ako tým najlepším, čo Boh pre nás má.

On túži po tom, aby sme mali vzťah - a nie náboženstvo.

Ponúka nám priateľstvo a spoločenstvo - a my sa uspokojujeme s formalitou.

Pozýva nás, aby sme si mu sadli na kolená, no my, zaneprázdnení, riešime s ním iba rôzne naše "záležitosti".

Keď nám Písmo hovorí o tom, aký by Boh s nami chcel mať vzťah, používa slová ako prebývať alebo zotrvať s Ním. My Ho však často len tak príležitostne "navštívime" - zatiaľ čo zvyšok života žijeme bez toho, aby sme boli vedome napojení na nášho Otca. Zaškatuľkujeme Ho do určitých oblastí svojho života a z tých ostatných Ho vynecháme. Často taký bežný deň prejdeme bez toho, aby sme nadviazali s Pánom čo i len najmenší kontakt. Jeden spôsob, ako si toto môžeš overiť, je keď sa zamyslíš, ako často večer pred spaním v modlitbe dobiehaš všetko, čo sa v ten deň stalo, keď sa o tom rozprávaš s Bohom a ďakuješ mu za rôzne veci. "*Drahý Pane, vďaka ti za dnešný deň... Toto ráno som ... a potom poobede zase... aha, no a večer to bolo tak, že... tak teda dobrú noc, Bože, v mene Ježiš, amen.*"

Pokiaľ je to tak, že tvoje večerné modlitby sú ozaj takým "dobiehaním" všetkého, čo sa cez deň stalo, signalizuje to, že si Pána počas dňa do rôznych oblastí svojho života veľmi nepúšťal. On nás tak trochu akoby pozoruje zďiaľky, keďže sme sa nenaučili vítať Jeho prítomnosť a zahŕňať Ho v našich bežných denných aktivitách. My sme tým prišli o požehnanie a On je smutný z toho, že Jeho zámer, aby sme žili plný život, sa nenaplnia.

Vieš o čo Bohu ide? Chce, aby sme každé ráno vstávali s vedomým rozhodnutím žiť v Duchu a mať spoločenstvo s Ním počas celého dňa. Vieš, že nadviazať s Ním spojenie môžeš dokonca ešte skôr, ako sa tvoje nohy ráno dotknú dlážky!?

Tento vzťah "sedenia na kolenách" pokračuje tvojim tichým časom, no rozhodne ním nekončí. Aj keď krácame cez bežnú životnú rutinu, naše spoločenstvo s Ním nie je prerušené. Hoci mentálne aj fyzicky môžeme byť úplne zaujatí nejakou "pozemskou úlohou", duchovne môžeme byť tiež v strehu a naladení na Božie vlny. Zistíme tak, že uvedomenie si Jeho Prítomnosti pozdvihne naše myšlienky k Nemu počas celého dňa a našou odpoveďou na to bude chvála, uctievanie a vďačnosť.

Príslovia 3:6 Na všetkých svojich cestách Ho poznávaj a On sám ti urovná chodníky.

Zistíš, že Ježiš aj tvoj Nebeský Otec ti môžu byť bližšie a zapojení v tvojom živote viac ako kedykoľvek predtým!

Ako používať toto biblické štúdium

Vyhrad' si pol hodiny každý deň - najlepšie v tom istom čase - aby si hľadal Pána. Každý deň, počínajúc zajtrajškom, si prečítame jednu kapitolu z Jánovho Evanjelia a budeme hľadať, čo sa z neho môžeme naučiť o Ježišovom vzťahu k Otcovi. Niektoré kapitoly toho majú v sebe tak veľa, že sa pri nich zdržíme až do ďalšieho dňa, takže pozor, čísla kapitol a dátumy nebudú sedieť presne.

Popros Ducha Svätého, aby ťa upozornil na veci, ktoré si si doteraz neuvedomil, aj keď si už Jána čítal veľa krát. Potom si porovnaj, či naozaj prežívaš to, o čom ti hovorí a stráv nejaký čas v modlitbe ohľadom tohto konkrétneho aspektu tvojho vzťahu s Bohom.

Deň 2

Ján kapitola 1

Ján 1:14 To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.

Ján 1:18 Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Syn Boží, ktorý je v lone Otca, nám *ho* zjavil.

Dvakrát v tejto kapitole a tiež na iných miestach v Novom Zákone je Ježiš nazvaný ako “jednorodný Syn Otca”. Jeho vzťah s Bohom Otcom je jedinečný a výnimočný. Nikto iný od počiatku stvorenia človeka takýto vzťah nemal a ani ho mať nebude. Je to tak preto, lebo Ježišovo postavenie Božieho Syna existovalo od večnosti, zatiaľ čo naše postavenie ako Božích detí má svoj počiatok v momente, kedy sme sa Mu prvý raz odovzdali a boli sme adoptovaní do Jeho rodiny (Rim. 8:15-16, Ef 1:5).

Bežne počuť ľudí hovoriť, že vraj “všetci sme dietkami Božími”, to však nie je pravda. V skutočnosti, tí, ktorí sú mimo vzťahu s Bohom skrze Ježiša, sú nazývaní deťmi hnevu (Ef 2:3) a Ježiš nazval pokryteckých farizejov “synmi pekla a diabla (Mt. 23:15, Jn. 8:44)! Všetci sme Jeho stvoreniami, no stať sa adoptovaným dieťaťom Božím sa dá iba vierou a prijatím Ježiša (Jn. 1:12). Začína sa to znovuzrozením z neporušiteľného semena (Jn. 3:3, 1 Pet. 1:3, 23). Akonáhle sme však prijatí do Jeho rodiny Božou milosťou, môžeme sa začať učiť, aké to je, byť Jeho synom alebo dcérou, práve od Božieho Syna.

Ježiš opísal svoj vzťah s Bohom ako sedenie v Jeho lone. Bližšie sa už dostať ani nedá! On bol úplne tesne pri Otcovom srdci, aj napriek tomu že Otec bol v nebi a Ježiš bol na zemi. Nikdy medzi nimi nedošlo k odlúčeniu. Jeho vzťah s Otcom bol založený na vzájomnej láske a poznaní. Jedna vec je vedieť o Bohu rôzne fakty, no mať s ním vzťah “sedenia v Jeho lone” je úplne odlišná skúsenosť. A práve takú mal a stále aj má Ježiš.

Tento vzťah “sedenia v Božom lone” je sčasti založený na postoji nášho srdca voči Nemu. Vieš si predstaviť, že by Ježiš sedel Otcovi v lone a súčasne odmietal Otcovu vôľu alebo sa proti Nemu búril? Nemysliteľné! A tak je to aj s nami. Je v tvojom živote nejaký hriech, ktorý ti bráni aby si bol blízko Božiemu srdcu? Ak to tak je, stojí to skutočne za to, nechať si uniknúť najväčšiu lásku v tomto vesmíre a zarmútiť srdce Toho, ktorý ťa tak veľmi miluje?

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 3

Ján kapitola 2

Ján 2:16 ...a tým, čo predávali holuby, povedal: „Odneste to odtiaľto! Nerobte tržnicu z domu môjho Otca!“

Ježišovi záležalo na cti svojho Otca tak veľmi, že v jeho očiach sa rozblčal plameň len čo uvidel neúctu skazených náboženských vodcov voči Chrámu, ktorý nazýval domom svojho Otca. Hoci Boh je príliš veľký a úžasný na to, aby býval v akomkoľvek ľudsky zhotovenom príbytku (Iz. 66:1, Sk 17:24), Písmo nám ukazuje, že zhromaždenie Božieho ľudu je miestom, kde On prebýva (Mt. 18:20, 1 Tim. 3:15, 1 Pet. 4:17).

Ježiš videl chamtivých šarlatánov, ktorí nemali žiaden rešpekt k prítomnosti svojho Stvoriteľa. Počas celej ľudskej histórie Boh znášal a strpel veľa neúcty a potupy (Iz. 52:5), zavrnutia a ohrdnutia (Deut. 32:15). Dnešní moderní komici v tejto nedôstojnosti iba pokračujú, a bežne počúvame, ako ľudia berú Jeho Meno nadarmo alebo ho používajú ako nadávku. Filmy a web stránky sa rúhajú a Boha krivo obviňujú a ateisti vyrábajú argumenty za cieľom znesvätiť svojho Tvorcu a odradiť ostatných od toho, aby Ho nasledovali. Mávame nad týmito vecami rukou, alebo v našich srdciach vyvolávajú podobnú reakciu, ako v Ježišovi?

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 4

Ján kapitola 3

Ján 3:35 Otec miluje Syna a všetko mu dal do rúk.

Vzťah, založený na láske, sa veľmi líši od vzťahu založenom na skutkoch. Otec nemiloval svojho Syna kvôli skutkom, ktoré pre neho Ježiš robil. Tretia kapitola Jána časovo zapadá kdesi úplne na začiatku Ježišovej služby. Do času keď toto povedal, nezaznela ešte väčšina jeho kázní, neurobil veľa zázrakov, ani stále nevyniesol naše hriechy na kríž. Myslíš, že Otec miloval Ježiša potom, ako všetky tieto veci dokázal - v Jánovi 21 - o niečo viac ako v Jánovi 3? Rozhodne nie.

Život v tomto svete nás navykol milovať na základe niečoho prospešného, čo niekto pre nás urobil. Naučil nás dávať lásku tým, o ktorých sa domnievame, že si to zaslúžia. Dokonca aj my sa rôznymi spôsobmi snažíme stať hodnými lásky druhých, ktorí používajú takýto ľudský štandard. Otcova láska je však taká odlišná! Keď "Boh tak miloval svet", nebolo to preto, lebo sme toho boli hodní, alebo že by sme jedného dňa snád mohli urobiť niečo, čím by sme si to zaslúžili (Rim. 5:8). Miluje nás preto, lebo to je Jeho podstatou: Boh je láska (1 Jn 4:7-8) a Jeho láska zahŕňa všetkých, od toho najhodnejšieho a najmilovanejšieho, Ježiša, až po toho najhroznejšieho hriešnika (a sem si dopln napríklad svoje alebo moje meno).

Posledná veta možno pre teba znie šokujúco. Vo všeobecnosti sami seba neradi považujeme za "hrozných hriešnikov". Takéto tituly by sme radi rezervovali Hitlerovi, alebo rôznym masovým vrahom a teroristom. Keď sa porovnávame s ostatnými, môžeme si pripadať celkom fajn; avšak ten pravý štandard pre porovnanie sa je svätý, absolútne dokonalý Boh.

Jedine tak si uvedomíme hĺbku svojej hriešnosti a to je tiež jediný spôsob, ako môžeme skutočne oceniť Jeho lásku a odpustenie. Inak budeme považovať milosť za samozrejmosť, s pocitom, že sme si z nej aspoň trošku aj sami zaslúžili. Takto však neuvidíme hodnotu Ježišovho poslania, ktoré Ho Otec poslal naplniť - zobrať naše tresty, ktoré sme si zaslúžili, aby nám namiesto nich dal večný život, ktorý sme si zaslúžiť nikdy nemohli .

Takýmto postojom sa zbavíme falošných ideí o Božej láske. Tá nikdy neprichádza ako *výsledok* niečoho, čo sme spravili, ale *napriek* všetkému, čo robíme. Pozri si ešte Jána 17:25-26 a zamysli sa - prežívaš vo svojom srdci novú vďačnosť?

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 5

Ján kapitola 4

Ján 4:21 Ježiš jej odpovedal: „Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď sa nebudete klaňať Otcovi ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme.

Ján 4:23 Ale prichádza hodina — a už je tu — keď praví ctitelia budú sa klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Ved' aj Otec hľadá takýchto ctiteľ'ov.

Prečo si Otec želá, aby Ho ľudia uctievali? Pozrime sa na to najskôr z Božieho pohľadu a potom z nášho, ľudského. Boh v skutočnosti vie, že mu patrí všetka úcta, rešpekt, láska, poklona a uctievanie, akú mu každý človek kedy mohol dať. Nie je v tom nič naduté ani egoistické, aké by to mohlo byť v prípade pozemského vládca, ktorý si od svojich poddaných vyžaduje poklony.

Tí z nás, ktorí poznajú Božiu prirodzenosť a Jeho charakter, rozumejú tomu, že On je absolútne dobrý a neporušený chybami, aké mávame my v našej hriešnej prirodzenosti. Vyvýšený nad všetko stvorenie, Boh je hodný uctievania a práve od slova “hodný” (worthy) pochádza aj anglické slovo “worship”. Jediný Boh, ktorý sa nedá s nikým a s ničím porovnať a je oddelený od každej, ľudskou rukou zhotovenej modly a tiež nedokonalého človeka, si zasluhuje uctievanie.

Toto nás priamo vedie k porozumeniu, prečo je pre nás dôležité Pána uctievať. To, čo pri uctievaní hovoríme a robíme, nám pripomína rozdiel, aký je medzi nami a našim Tvorcom. My nie sme ako On (Žalm 50:21). Nepristupujeme k Nemu ako k rovnocennému, ani sami nemáme voči Nemu žiadne nároky. Je to práve Jeho dobrota, ktorá nám, hriešnym smrteľníkom, umožnila k Nemu pristúpiť, skrze Ježiša. Akonáhle si predstavíme tú nekonečnú priepasť oddeľujúcu naše hriešne duše od dokonalého Boha, a uvedomíme si, že táto priepasť bola premostená Krížom, uctievanie Pána bude už iba prirodzeným dôsledkom. Budú to zmiešané pocity vďačnosti, úľavy a bázne, ktoré sa stanú prirodzenou odpoveďou. Tá však ani pri najlepšej snahe nebude môcť vyvážiť dobrotivosť Otca, ktorú nám preukázal cez svojho Syna.

Uctievanie nás udržuje v pokore. Uctievanie nám prináša radosť. Uctievanie nám pripomína, Kto je tu skutočným šéfom. Uctievanie nám vypočítava, čo všetko On urobil. Uctievaním prehlasujeme, kým On je. Uctievanie utišuje našu strápenú myseľ. Uctievanie je jedinou vhodnou odpoveďou voči Bohu, ktorý pre nás urobil tak veľa.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 6

Ján kapitola 5 (1.časť)

Ján 5:17 Ale Ježiš im povedal: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.

Ján 5:18 Preto sa Židia ešte väčšmi usilovali zabiť ho, lebo nielenže rušil sobotu, ale aj Boha nazýval svojim Otcom a robil sa rovným Bohu.

Ján 5:19 Ježiš im povedal: „Amen, amen, hovorím vám: Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Lebo čo robí Otec, to podobne robí aj Syn.

Ján 5:20 Ved' Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí. A ukáže mu väčšie skutky ako tieto, aby ste sa čudovali.

Ježiš nikdy nepracoval nezávisle, ale vždy po boku svojho Otca. Pracoval *s* Otcom, nie *pre* Otca! Neskúšal to vymýšľaním rôznych nápadov, pri ktorých potom prosil svojho Otca, aby mu ich požehnal. Žiaľ, takto to často práve robíme my v našej službe, a naše výsledky potom nemajú večnú hodnotu (Ján 3:6, 6:63).

Naše najskvelejšie nápady pre Božie Kráľovstvo sú stále len produktom obmedzenej ľudskej múdrosti, navyše poškvrnenej falošnými motívmi, o ktorých často ani sami netušíme. Aj preto tieto nápady neobstoja v deň, keď Boh bude súdiť naše diela (1 Kor 3:11-15). Našou úlohou nie je vymýšľať nové nápady a programy, aby sme dokončili budovanie Božieho Kráľovstva. Naopak, je ňou byť duchovne naladení na hlas a múdrosť Otca, pozorovať, čo robí On a pripojiť sa v tom k Nemu.

Všimni si, že všetko, čo Ježiš urobil, naozaj fungovalo. Nikdy tam neboli žiadne zlyhania, nepodarené začiatky, alebo skutky bez účinku. Ľudia neboli uzdravení iba tak trochu; chlebov a rybičiek bolo dost' pre každého, nie iba pre ľudí v prvých radoch. Lazar nebol vzkriesený z mŕtvych, aby potom ostal naďalej chorý. Ježiš bol úspešný v každom svojom úsilí, pretože bol zladený so svojim Otcom. A teraz sa pozrime naopak na to, ako sa my ľudia často pokúšame slúžiť Bohu. Častokrát bežíme a snažíme sa budovať rôzne diela bez toho, aby sme strávili potrebný čas čakaním na Boha a Jeho inštrukcie (Hebr. 8:5).

Zažívame iba minimálny úspech a zároveň sme úplne vyčerpaní, pretože sme pracovali *pre* Otca, namiesto toho, aby sme pracovali *s* Ním. Ježišovým kľúčom k úspechu bolo pripojiť sa k Otcovi v tom, čo už On sám robil. Nasledujme jeho príklad.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 7

Ján kapitola 5 (2.časť)

Ján 5:21 Lebo ako Otec kriesi a oživuje mŕtvych, tak aj Syn oživuje, koho chce.

Ján 5:22 Ved' Otec nikoho ani nesúdi, lež celý súd odovzdal Synovi

Ján 5:23 aby si všetci ctili Syna, ako si ctia Otca. Kto si nectí Syna, nectí si ani Otca, ktorý ho poslal.

Ján 5:26 Lebo ako Otec má život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby aj on mal život sám v sebe.

Ján 5:30 Ja nemôžem nič robiť sám od seba. Súdim, ako počujem, a môj súd je spravodlivý, pretože nehľadám svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.

Ján 5:36 Ja však mám väčšie svedectvo, ako je Jánovo, totiž skutky, ktoré mi dal Otec, aby som ich vykonal. Samy skutky, ktoré konám, svedčia o mne, že ma poslal Otec.

Ján 5:37 A Otec, ktorý ma poslal, sám vydal svedectvo o mne. Vy ste nikdy nepočuli jeho hlas, ani nevideli jeho tvár.

Ján 5:43 Ja som prišiel v mene svojho Otca, a neprijímate ma. Keby prišiel niekto iný vo svojom vlastnom mene, prijali by ste ho.

Ján 5:45 Nemyslite si, že ja budem na vás žalovať u Otca. Vaším žalobcom je Mojžiš, do ktorého ste vložili svoju nádej.

V týchto veršoch vidíme, ako veľmi Otec dôveruje svojmu Synovi. Rozmýšľal si ale nad tým, prečo mal Otec k nemu takú dôveru, že mu "odovzdal celý súd", dal mu schopnosť "oživovať, koho chce", reprezentovať pred celým ľudstvom Trojicu a dokonca robiť všetky zázraky, ktoré Ježiš robil? Je to tak preto, lebo medzi nimi neexistuje žiaden rozpor v motívoch alebo túžbach. Otec aj Syn boli vo všetkom absolútne zajedno (Ján 5:30). Nikdy nemali medzi sebou spor o tom, čo, alebo by bolo treba spraviť. Boli zjednotení v srdci aj zámeroch, a ani jeden z nich sa netúžil od toho druhého odtrhnúť kvôli nejakým vlastným sebeckým záujmom, ktoré tak často ničia jednotu medzi ľudskými bytosťami.

V dňoch prvej cirkvi existovali rôzni falošní učitelia, ako napr. Marcion, ktorí učili že Starý a Nový Zákon mali dvoch rôznych bohov, pričom Starý Zákon predstavoval boha ako tvrdého sudcu a Nový Zákon zase zjavoval Ježišovu láskavosť. To však nie je pravda!

Jednota medzi Otcom, Synom a Duchom Svätým sa nikdy nezmenila a tí traja medzi sebou zdieľajú tú istú prirodzenosť a charakter.

Nemusíme sa báť toho, že Otec a Syn sa na nás každý budú pozerat' inak vtedy, keď sa raz postavíme pred súdnu stolicu a vydáme počet zo svojich životov. Nie, medzi nimi nevznikne žiadna hádka. Otec nás miloval tak veľmi, že poslal svojho Syna. Syn prišiel, aby reprezentoval Otca. Obaja sú zajedno v tom, že potrebujeme Spasiteľa a spolu vytvorili pre nás cestu do večnej Božej prítomnosti.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 8

Ján kapitola 6 (1.časť)

Ján 6:27 Neusilujte sa o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý zostáva pre večný život a ktorý vám dá Syn človeka. Lebo jeho označil Otec, Boh, svojou pečat'ou."

Ján 6:32 Ježiš im povedal: „Amen, amen, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva ten pravý chlieb z neba.

Ján 6:57 Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa..

V tej chvíli učeníkom vôbec neprišlo zaťažko veriť tomu, že Ježiš je vtelením Boha a nie len obyčajným človekom. Práve boli svedkami toho, ako rozmnožil chlieb a ryby, a hneď potom ho videli chodiť po vode! Nasýtenie zástupu 5000 ľudí Ježiš použil ako ilustráciu svojho vyučovania. Mana z Mojžišových čias nasýtila potreby ľudí len na jediný deň; podobne ani chlieb a ryby zvyčajne nemajú oveľa väčšiu trvanlivosť. Ježiš im však priniesol dar od Otca: svoj vlastný život, ktorý ich zasýti naveky.

Ján 6:42 Namietali: „Vari to nie je Ježiš, syn Jozefov, ktorého otca a matku poznáme? Ako to, že teraz hovorí: „Zostúpil som z neba“?“

Ján 6:46 Nie že by niekto bol videl Otca; Otca videl iba ten, kto je od Boha.

Táto kapitola sa odvoláva na Ježišov pôvod a narodenie z panny. Tie sú základným učením našej viery, pretože definujú Ježišovu prirodzenosť. Hoci si ľudia v tých časoch mysleli, že Ježišovým otcom bol Jozef, keďže bol manželom Márie, Ježiš bol v skutočnosti Synom Boha. Povedal o sebe že je “od Boha”. Ak by bol Jozef skutočne Ježišovým otcom a nielen bohobojným mužom, ktorého Otec poveril Jeho výchovou, potom by Ježiš nebol mohol zomrieť za naše hriechy. Ako obyčajný ľudský smrteľník by zdedil padlú, hriešnu ľudskú prirodzenosť od svojich predkov, spätne až úplne nazad k Adamovi. Tým pádom by mal povinnosť splatiť dlh za svoje vlastné hriechy, nieto ešte byť nepoškvrneným Baránkom, ktorý na seba môže vziať hriechy celého sveta (Ján 1:29, 1 Petrov 1:18-19).

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 9

Ján kapitola 6 (2.časť)

Ján 6:37 Všetci, ktorých mi dáva Otec, prídu ku mne, a toho, kto prichádza ku mne, neodožením.

Ján 6:39 A vôľou toho, ktorý ma poslal, je, aby som nestratil nikoho z tých, čo mi dal, ale aby som ich vzkriesil v posledný deň..

Ján 6:44 Nikto nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal. A ja ho vzkriesim v posledný deň.

Ján 6:45 U Prorokov je napísané: *Všetci budú poučení od Boha.* Každý, kto počul Otca a dal sa ním poučiť, prichádza ku mne.

Ján 6:65 A dodal: „Preto som vám povedal, že nikto nemôže prísť ku mne, ak mu to nebude dané od Otca.“

Medzi kresťanmi existujú rôzne učiteľské teologické prúdy a aj pri týchto veršoch by sme mohli ľahko naraziť na viacero protichodných výkladov. No namiesto toho, aby sme sa ponorili do zložitých zákutí kalvinistickej alebo arminiánskej teológie, pozrime sa na dnešný odsek veľmi jednoducho.

Je to Otec, ktorý iniciatívne vymyslel spásu a potom priťahuje stratených ľudí, ako sme my, k Ježišovi. Pokiaľ by On neurobil ten prvý krok a začal nás priťahovať, nás samých by nikdy nenapadlo, že sa potrebujeme obrátiť k Pánovi.

Skutočne sme boli “mŕtvi vo svojich priestupkoch a hriechoch” a mŕtvych ľudí väčšinou nenapadne, že potrebujú Boha, alebo že majú niečo spraviť preto, aby ho našli (Ef 2:1)

Je to až potom, ako na nás Otec zavolá a začne nás priťahovať, že vôbec uvažujeme nad tým, hľadať Ho. Spomeň si na obdobie vo svojom živote, kedy si sa začal duchovne prebúdzat', a ďakuj za to Otcovi, pretože to bola Jeho myšlienka!

V dnešnej kapitole vidíme aj spoluprácu a súhlas medzi Otcem a Synom. Otec sa zahľadí na obrovské zástupy ľudstva, uvidí mňa a pripraví okolnosti, ktoré zasiahnu moje srdce; pošle nejakého svojho posla, aby mi zvestoval Evanjelium; prebudí vo mne porozumenie duchovným pravdám (Rim 3:10-18) a potom moju pozornosť upriami na Syna. Ježiš sa nikdy s Otcem neháda o tom, že niektorí z nás by nemali byť v Božej prítomnosti vítaní, pretože nie sú toho hodní. Nehodní sme predsa úplne všetci!

Naopak, práve pre neskutočnú lásku, ktorou Otec spolu so Synom milujú ľudstvo, pozývajú nás svojim prisľúbením, “Kto je smädný, nech príde; kto chce, nech si zadarmo naberie vody života” (Zjav 22:17).

Toto prisľúbenie tu je aj pre teba, pretože Boh si želá, aby nikto nezahynul (Ján 3:15-16, Ez 18:23, 33:11). Ak si niekedy váhal nad tým, či ťa Boh skutočne chce vo svojej rodine, alebo či si urobil príliš veľa zlých vecí, aby ti mohol odpustiť, On to vo svojom Písme opakuje znovu a znovu, aby si si bol úplne istý: Otec a Syn majú pre teba miesto (2 Pt 3:9). Nájdí si tento posledný verš a presvedč sa!

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcem ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcem?

Deň 10

Ján kapitola 7

Aj keď sa v tejto kapitole slovo "Otec" priamo nevyskytuje, Ježiš sa o ňom zmienil dvoma dôležitými spôsobmi.

Ján 7:16-18 Ježiš im odpovedal: „Moje učenie nie je moje, ale toho, ktorý ma poslal. 17 Ak niekto chce plniť jeho vôľu, spozná, či je toto učenie z Boha, alebo či hovorím sám od seba. 18 Kto hovorí sám od seba, hľadá svoju vlastnú slávu. Ale kto hľadá slávu toho, ktorý ho poslal, ten je pravdivý a niet v ňom nepravosti.

Ján 7:28-29 Keď Ježiš učil v chráme, zvolal: „Aj ma poznáte, aj viete, odkiaľ som. No ja som neprišiel sám od seba, ale pravdivý je ten, ktorý ma poslal, a toho vy nepoznáte. 29 Ja ho poznám, lebo som od neho a on ma poslal.

Ján 7:33 No vtedy povedal Ježiš: „Ešte krátky čas som s vami a potom pôjdem k tomu, ktorý ma poslal.

Po prvé, Ježišovo učenie malo pečiatku Božej autority, ktorú prijal od svojho Otca. Na rozdiel od zákonníkov a farizejov, ktorí neustále citovali iných učencov a rabinov, aby svojmu učeniu pridali dôveryhodnosť (Mt 7:28-29), Ježiš učil nové pravdy s presvedčením, pretože pochádzali od Boha. Dokonca aj chrámová stráž, ktorá bola vyslaná Ježiša zatknúť, skonštatovala že nikto nikdy nehovoril tak ako on (Ján 7:46).

Smelo rozprávaš, keď máš istotu, že za tvojimi slovami stojí celé nebo. Kedykoľvek Ježiš prehovoril, mal takýto vplyv. Podobne na tom budeme aj my, keď prinesieme Jeho zvesť do spoločnosti, ktorá si vyrába "pravdu" ako sa jej hodí, a mení si realitu podľa svojich rozmarov a túžob. Možno sa im to nebude páčiť, budú sa snažiť nás umlčať, nemôžu však striasť moc slov, ktoré pochádzajú od samého Boha (Sk 7: 57, Mt 10:19-20, Jób 6:25).

Ježiš vedel, odkiaľ pochádza a Kto ho poslal. Žil s veľkou istotou. Je nemožné si predstaviť, že by Boží Syn bol nesmelý alebo váhavý. Hovoril iba pravdu a vždy to robil v správnom duchu a v správnom momente. Primknime sa aj my dosť blízko k Bohu, aby sme rozprávali tak, ako Ježiš.

Po druhé, Ježiš hovorí o svojom návrate k Otcovi. Takmer zakaždým, keď v Evanjeliách Ježiš povedal svojim učeníkom o svojom ukrižovaní, povedal im zároveň aj o svojom zmŕtvychvstaní. Učeníci boli šokovaní a zhrození, keď im Ježiš povedal že zomrie a bude od nich načas odlúčený; preto ich vždy hneď aj uistil, že smrť nad ním nebude mať moc a že potom opäť vstane (Mt 12:39-40, 16:21-23). Hneď ďalším krokom po zmŕtvychvstaní však bude nanebovstúpenie a tu si môžeme skúsiť predstaviť, čo sa asi odohrávalo v Ježišovom srdci a mysli, keď uvažoval o svojom návrate do neba.

Pri tom všetkom, ako Ježiš miloval ukazovať Otcovu lásku celému ľudstvu, uzdravovať chorých, ničiť Satanove diela (1 Jn 3:8) a prehlasovať pravdu, netúžil aj po návrate na miesto, ktoré poznal od večnosti ako svoj domov? Aj keď sú mnohé kúty stvorenia na našej planéte také krásne, nie sú ničím v porovnaní s nádherou neba. Vo svojom súčasnom, padnutom stave, zem stratila čistotu a veľkoleposť, ktorú mala predtým, než Adam a Eva zhršili. Odovzdala ju mocnostiam temnoty (1 Jn 5:19). V porovnaní so slávou Ježišovho domova, to najlepšie čo tento svet vie ponúknuť, vyznieva ufúl'ane, špinavo a zničené. Chýbalo však Ježišovi nebeské prostredie? Ulice zo zlata, nádherné príbytky a spievajúci anjeli?

Asi oveľa viac ako to, Ježišovi chýbala prítomnosť Otca a to, ako im bolo spolu počas celej večnosti, až kým sa nenarodil v jasličkách. Stále boli zjednotení v duchu a poslaní, v nepoškodenom spojení až do dňa, kedy Ježiš na seba vzal hriechy ľudstva, avšak počas tých 33 rokov Ježišovho života na zemi, istým spôsobom bol preč z domu na akejsi obchodnej ceste (Lk 2:49).

Skús si spomenúť na čas, kedy si bol naposledy dlhšie mimo domu. Ja si napríklad spomínam na vyše 40 rokov krátkodobých misií v 34 národoch a mnohých ďalších služobných ciest v našej krajine a inde na svete. Napriek tomu, že dnes sme vďační za technológie, ktoré našim predkom chýbali - nemusíme posilať ručne

písané listy, ktoré boli poštovými loďami doručované niekedy aj celé mesiace - je niečo, čo telefonáty a emaily, alebo Skype a Zoom jednoducho nenahradia. Všetci túžime byť v bezprostrednej prítomnosti tých, ktorých milujeme.

Počuješ preto dychtivosť v Jeho hlase, keď hovorí o svojom návrate do neba a tom, ako uvidí opäť svojho Otca tvárou v tvár?

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 11

Ján kapitola 8 (1.časť)

Ján 8:16 Ak však súdim, môj súd je pravdivý, pretože nesúdim sám, ale so mnou i Otec, ktorý ma poslal.

Ján 8:18 O sebe svedčím ja a svedčí o mne aj Otec, ktorý ma poslal.“

Ján 8:19 Nato mu povedali: „Kde je tvoj Otec?“ Ježiš odpovedal: „Nepoznáte ani mňa, ani môjho Otca. Keby ste poznali mňa, poznali by ste aj môjho Otca.“

Ján 8:26-27 Mám o vás veľa čo povedať a súdiť, ale ten, čo ma poslal, je pravdivý a ja hovorím svetu to, čo som počul od neho.“ 27 Oni však neporozumeli, že im hovorí o Otcovi.

Ján 8:28 Ježiš im teda povedal: „Keď vyzdvihnete Syna človeka, vtedy spoznáte, že Ja som a že nič nerobím sám od seba, ale hovorím tak, ako ma naučil Otec.

Ján 8:29 A ten, čo ma poslal, je so mnou. Nenechal ma samého, pretože ja robím vždy to, čo sa jemu páči.“

Na začiatku tejto kapitoly, náboženský vodcovia priviedli k Ježišovi ženu a povedali Mu, že ju pristihli pri cudzoložstve. Napriek tomu k nemu neprivedli aj muža, hoci Mojžišov zákon vyžadoval, aby boli potrestaní obaja (Lev 20:10). Niektorí biblickí učitelia to vysvetľujú aj tak, že muža nechali ujsť preto, lebo bol jedným z nich (tiež náboženský vodca). Ježiš počas rozhovoru, pri ktorom písal do piesku, odhalil ich pokrytectvo a farizejov rozzúrnil. Kto je tento mladý, potulný kazateľ, čo si trúfol spochybniť ich postavenie a verejne ich ponižiť?

Ako sa ho tak snažili konfrontovať a nájsť dôvody, pre ktoré by Ho odsúdili, Ježiš sa opäť raz odvolal na svoj vzťah s Otcom ako zdroj svojej autority. Je rozdiel medzi autoritou a mocou, no Ježiš mal oboje. Ilustrujme si to na príklade policajta, ktorý má odznak a pištoľ. Pištoľ predstavuje moc a odznak zase reprezentuje autoritu. Na zastavenie zločinca môže použiť silu, avšak policajt na scéne predstavuje oveľa viac, ako len jednu osobu, ktorá sa snaží dosiahnuť zákonný poriadok. Stojí za ním aj celý zvyšok jeho policajného oddelenia, ktoré by na jeho zavolanie prišlo na pomoc. Pokiaľ by si ani oni nevedeli dať rady, môžu privolať na pomoc špeciálne vládne posily...až po armádu a vrcholných predstaviteľov krajiny. Predstav si teda napríklad útlu policajtku, ako zatýka obrovského, mohutného chlapa. Možno sama nedisponuje fyzickou silou, aby ho zatavila, môže však privolať pomoc a v tom je jej autorita: určitá vyššia moc jej udelila právo vykonávať svoju prácu a ona vie, že sa môže spoľahnúť na ich podporu pri riešení akejkoľvek situácie.

Takto isto si aj Ježiš bol vedomý toho, že farizeji nemajú k nemu rešpekt. Aj napriek ich hlbokému poznaniu proctiev Starého Zákona, ktoré poukazovali na to, že je ich Mesiáš, židovskí vodcovia si vedome zatvorili oči pred pravdou a zatvrdili svoje srdcia. Ježiš ich varuje, že nechota počúvať Jeho slová je úplne rovnaká, ako ignorovanie slov Otca. Odmietanie Ježiša je to isté ako odmietanie Otca a my sa pozrieme na to, ako táto konfrontácia vyvrcholí, v ďalšom zamyslení.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Day 12

Ján kapitola 8 (2.časť)

Ján 8:38 Ja hovorím to, čo som videl u Otca, a vy robíte to, čo ste počuli od svojho otca.“

Ján 8:41 Vy robíte skutky svojho otca.“ Povedali mu: „My sme sa nenarodili zo smilstva; máme jediného Otca, Boha.“

Ján 8:42 Ježiš im povedal: „Keby bol Boh váš Otec, milovali by ste ma, ved' ja som vyšiel a prichádzam od Boha. Neprišiel som sám od seba, ale on ma poslal.

Ján 8:44 Vaším otcom je diabol a chcete plniť žiadosti svojho otca. On bol od počiatku vrahom ľudí a nestál v pravde, lebo v ňom niet pravdy. Keď hovorí lož, hovorí z toho, čo mu je vlastné, pretože je klamár a otec lži.

Ján 8:49 Ježiš odpovedal: „Ja nie som posadnutý démonom, ale ctím si Otca, a vy ma znevažujete.

Ján 8:54 Ježiš odpovedal: „Ak sám seba oslavujem, moja sláva nestojí za nič. Je tu môj Otec, ktorý ma oslavuje a o ktorom hovoríte: ‚On je naším Bohom!‘

Toto sú od Pána veľmi silné slová farizejom! V Jánovom evanjeliu sa odkazy na “židov” špeciálne týkali hlavne ich náboženských vodcov, nie bežných občanov, ktorí sú nazývaní “ľud”. Aj napriek tomu, že židovskí vodcovia vedeli vymenovať svoj rodokmeň až nazad po Adama a dokázať tak, že boli etnicky súčasťou vyvoleného národa, byť členom Božej rodiny si vyžaduje niečo viac. Čo tým myslel Ježiš, keď im hovorí, že ich otcom nie je Boh ale diabol ?

Jeho cieľom nebolo nikoho urážať, skôr zjaviť im, v akom sú duchovnom stave a poukázať im na princípy za tým. Otcovia sú pre vývin svojich detí veľmi dôležití a nedá sa ani opísať, aký obrovský je ich vplyv v dobrom či zlom. Popri tom, že do dieťaťa vložia svoje gény pri splodení, neskôr ho aj formujú do určitej malej “verzie seba samého” tým, že do nich vstúpajú svoju osobnosť, hodnoty, ideály a ciele. Dieťa vyrastá a odráža príklad, aký jeho otec rodine dával a často v sebe potom nesie aj tie isté charakterové črty ako otec. Toto sa môže prejaviť či už pozitívnym, alebo negatívnym spôsobom.

A tak, zatiaľ čo farizeji tvrdili, že ich Otcom je Boh, ich skutky svedčili o opaku. Ich nenávisť voči Synovi bola taká intenzívna, že už na konci tejto kapitoly sa ho prvý krát pokúsili zabiť. Napodobňovali tak tvrdosť srdca, vzburu a úskoky svojho skutočného duchovného otca, diabla.

Ak by ich Otcom bol skutočne Boh a oni by Ho skutočne poznali, okamžite by rozpoznali, že Ježiš bol presne taký, ako Otec a mali by k nemu úctu, namiesto toho, aby ho odmietali.

Videli by v Ježišovi Otcovu povahu, Jeho hodnoty a priority a aj ich spoločné zjednotenie sa v poslaní. Oni však boli od Boha tak vzdialení, že ho nielen nespoznali a nerozhodli sa Ho nasledovať, no ani nepochopili, že Ježiš nám ukazuje, kto a aký Otec skutočne je.

Tento istý evanjelista Ján to neskôr vo svojom živote všetkým vysvetľuje aj vo svojom liste

1 Ján 2:23 Ten, kto popiera Syna, nemá ani Otca. Kto vyznáva Syna, má aj Otca.

Nikto nemôže Syna obísť, odmietnuť ho, a napriek tomu mať Otca. Nikto nemôže prísť k Otcovi, ak nie cez Syna, ani použiť akékoľvek iné náboženské prostriedky, aby si vytvoril vzťah s Bohom mimo Ježiša. Tým, že farizeji Ježiša odmietli, odrezali si svoju jedinou prístupovú cestu k Otcovi.

Na ilustrovanie tejto pravdy si požičiam jeden pravdivý príbeh z mojej inej knihy, “Zasiachnutie strateného sveta” (Reaching a Lost World), str. 38. Táto udalosť sa stala v čase, keď som bol vedúcim mládeže v jednom veľkom cirkevnom zbore.

“Všetci v našej mládežníckej skupinke boli nadšení z misionárov, ktorí sa celý týždeň pohybovali po školskom areáli predtým, ako mali namierené do Mexika. Inšpirovalo ich nadšenie týchto mladých ľudí a tak sa ma opýtali, či ich môžeme pozvať na naše stretnutie v stredu večer. Súhlasil som a na skupinke sa teda zjavilo niekoľko francúzsko-kanadských mladých ľudí vo vysokoškolskom veku. Opýtal som sa ich, aký je názov ich skupiny a oni odpovedali menom, ktoré som ešte nikdy predtým nepočul. V tom problém nebol, lebo veď existuje veľa malých a často menej známych misijných organizácií. A tak som ich pozval, aby nám povedali nejaké svedectvo o tom, čom robia.

Dievča, ktoré bolo hovorkyňou celej skupiny, rozprávalo veľmi nadšene. Angličtina bola jej druhým jazykom a jej fascinujúci prízvuk ešte viac pridával k dojmu, ktorý ich skupina vyvolávala.

“Slúšime Panofi tym, še prinašame efanjeljum to kašdeho naroda. Pan nas posjela pofedať fšétkym ľuťom še uš čósoro priťe názad a mi musíme, ako sa to pofie, Cho násletovať.”

Dievča pokračovalo ďalej a naši mladí boli čím ďalej, tým viac potešení. Kdesi hlboko v mojom duchu som však bol stále viac a viac znepokojený. Niečo mi tu nesedelo, no nevedel som úplne uchopiť, čo to bolo. Všetko, o čom hovorila bolo pravdivé, no stále...Vtedy mi došlo, že som za celý ten čas nezačul Ježišovo meno, iba zmienku o Bohu a o Pánovi. Potom ako dievča dohovorilo a deti zatlieskali, zvyšok stretnutia som už dokončil ja a po jeho skončení zašiel za touto misionárskou skupinkou, aby som sa o nich dozvedel viac. Povedali mi meno svojho zakladateľa a darovali mi aj malú knižku, ktorú napísal. Išiel som domov a ešte ten večer som prečítal celú knižku od začiatku do konca. Moje podozrenia sa potvrdili, keď som sa v nej dočítal, že táto skupina neverí v Ježišovo božstvo. Celá kniha bola poprepletaná falošnými náukami o konci sveta a vyvyšovaním vodcu. Skrátka, bola to sekta.

Keď som nasledujúci týždeň našej mládeži povedal, čo som zistil, deti boli šokované. Bola to pre nás všetkých dobrá lekcia o tom, ako potrebujeme byť opatrní a múdri vždy, keď prideme do kontaktu s neznámou skupinou, alebo osobou, ktorá nám chce odovzdávať duchovné pravdy. Povzbudilo ma však, že už dávno predtým, ako som jasne videl dôvod nedôverovať tomu, čo som počul, v mojom srdci ma usmerňoval Duch Svätý. Konal si svoju prácu a viedol ma k pravde tým, že ako mi ukázal, že posolstvo tejto skupiny je falošné.

Môžeme sa spoľahnúť na vnútorný hlas Ducha Svätého, ktorý nám ukazuje, čo je pravdivé a čo nie. Môžeme tiež študovať a používať múdrosť na rozlíšenie duchovnej pravdy, ktorú prijímame. Táto udalosť sa stala ešte v čase, keď nebolo možné tak jednoducho a rýchlo ako dnes vyhľadať na internete meno tejto skupiny alebo jej vodcu. Dnes môžeme využiť aj náš ľahší prístup k informáciám, aby sme sa chránili pred rôznymi bludmi.

Aby som to zhrnul - každý náboženský systém, ktorý tvrdí, že vie ako vytvoriť vzťah s Bohom a súčasne odmieta Krista, je pomýlený. Nanešťastie ich však “otec lži”, diabol, presvedčil, že môžu bez Syna nájsť vlastnú cestu k Otcovi. Ježiš nám však jasne v Jánovom evanjeliu ukazuje, že to nie je možné.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 13

Ján kapitola 9

Aj keď sa v tejto kapitole slovo "Otec" nespomína, Ježiš sa v nej na Neho odkazuje.

Ján 9:4-5 My musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň; prichádza noc, keď nik nemôže pracovať. 5 Kým som na svete, som svetlo sveta.

Naša dnešná kapitola rozpráva jeden príbeh o tom, ako Ježiš uzdravuje slepca. Farizeji sú stále najedovaní na silné slová, ktoré na nich Ježiš použil, keď im povedal, že sú nasledovníkmi diabla a nie Boha. Takýto verejný zázrak ešte viac potvrdil, že Ježiš sa netvári ako nejaký učiteľ, ktorý sa snaží len sám seba presláviť a získať nasledovníkov, ale že Jeho život a služba na sebe nesie pečať Božskej autority.

Ježiš však vedel, že Jeho čas na zemi je obmedzený a tak akonáhle sa dostal do otvoreného konfliktu so židovskými náboženskými vodcami, bolo mu jasné, že už veľmi rýchlo dôjde k zrážke. Hodinky tikali. Za ten krátky čas, ktorý mu na zemi ešte ostával, si dal jasnú prioritu: dovrieť dielo, ktoré ho Otec poslal vykonať.

Ježiš tu urobil zaujímavé vyhlásenie. Na niekoľkých miestach sa nazýva Svetlom sveta (Ján 1:4, 9, 3:19-21, 8:12, 12:46), no takisto svetlom sveta volá aj svojich nasledovníkov (Mt 5: 14-16, Sk 13:47). Je teda Ježiš stále Svetlom sveta? Áno, no v inom zmysle, keďže už nie je fyzicky na našej planéte. Jeho svetlo žiari cez ľudí, ktorí Ho nasledujú, dokončujú Jeho dielo a Jeho vôľu, rovnako ako Ježiš dokončoval dielo Otca a konal Jeho vôľu. Jeho svetlo žiari vtedy keď sme Mu poslušní, verní, slúžime druhým a obetujeme sa za nich, keď Mu denne odovzdávame svoje životy a obeť našich vlastných priorít a času...skrátka, keď žijeme na zemi tak, ako žil On (1 Ján 4:17).

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 14

Ján kapitola 10 (1.časť)

Ján 10:15 Ako mňa pozná Otec, aj ja poznám Otca a svoj život dávam za ovce.

Ján 10:17 Otec ma preto miluje, že dávam svoj život, aby som ho opäť prijal.

Ján 10:18 Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa ho prijať. Taký príkaz som dostal od svojho Otca.“

Ježiš je Dobrý Pastier a táto kapitola je o Jeho starostlivosti o ovečky. Potom, ako vysvetľuje, že verný pastier zaženie vlkov a je ochotný aj zomrieť, aby ochránil svoje ovce, Ježiš nám trikrát zdôrazní, že je ochotný vzdať sa života, aby zachránil svoje stádo. Ježiš nezomrel preto, lebo Ho nenávistní farizeji zatkli v záhrade, alebo mu Rímska vláda udelila trest smrti a jej silní vojaci Ho násilím položili na kríž a potom Ho naň pribili. On dal svoj život dobrovoľne, v poslušnosti voči Otcovej vôli. Počas celého príbehu svojho utrpenia mal na výber a On sa zakaždým rozhodol pre Otcov plán. Nikdy nebol premožený a kľudne si mohol kedykoľvek povolať na pomoc aj 72000 anjelov (Mt 26:53).

Izaiáš 50:6 Chrbát som nastavil tým, čo bili, a líce tým, čo mi trhali bradu, tvár som si nezakryl pred potupou a slinou.

Táto pasáž je jedna z najsilnejších v Písme v tom, ako ukazuje Ježišovo úplné podriadenie sa Otcovej vôli. Namiesto toho, aby sa odvrátil pred bičovaním, Ježiš mu nastavuje svoj chrbát! Namiesto toho, aby sa snažil uchrániť si tvár pred brutálnymi Rímskymi strážami, ktoré mu trhali bradu, Ježiš sa obracia k nim! Všetci vieme, ako veľmi to bolí, keď nám niekto trhá vlasy. Viete si predstaviť, že Ježiš toto utrpenie privítal, vediac že to je súčasť Otcovho plánu? A aby sme ešte pridali k utrpeniu urážky, Jeho nepriatelia mu napľuli do tváre a On sa ani neuhýbal. Ježiš to všetko prijal, aj keď už vopred vedel, aké to bude hrozné (Ján 18:4). Urobil to v dôvere, že Otcov plán je dobrý, potrebný a správny.

Ján 10:29 Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší než všetci, a nikto ich nemôže vytrhnúť Otcovi z ruky..

Ján 10:30 Ja a Otec sme jedno.“

Ján 10:36 ako teda, že tomu, ktorého Otec posvätil a poslal na svet, hovoríte: ‚Rúhaš sa!‘ len preto, že som povedal: ‚Som Boží Syn?‘

Urobil toto všetko preto, lebo bol v úplnej zhode s Otcovou veľkou láskou voči hriešnemu ľudstvu. Rozumel tomu, že bez Jeho obety a smrti by neexistovalo žiadne odpustenie (Lev 17:11) pre ľudí, ktorých On aj jeho Otec tak veľmi chceli prijať do svojej rodiny, do večnosti v nebi. Otec a Syn boli v tomto zámere takí zjednotení vtedy, keď Ježiš hľadel dopredu smerom ku krížu a potom, ako nás vykúpil, môžeme už bezpečne bývať v Otcovom náručí.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 15

Ján kapitola 10 (2.časť)

Ján 10:25 Ježiš im odpovedal: „Povedal som vám, a neveríte. Skutky, ktoré ja konám v mene svojho Otca, svedčia o mne.

Ján 10:32 Ježiš im povedal: „Ukázal som vám veľa dobrých skutkov od Otca, pre ktorý z nich ma kameňujete?“

Ján 10:37 Ak nekonám skutky svojho Otca, neverte mi.

Ján 10:38 Ale ak ich konám, aj keď neveríte mne, verte tým skutkom, aby ste spoznali a vedeli, že Otec je vo mne a ja v Otcovi.“

Ježišove skutky by mali byť dostatočným dôkazom pre farizejov, aby spoznali, že Ježiš je naozaj Mesiášom. Jeho skutky boli dielom Otca a nie akési nápady, ktoré Ježiš len tak dostal. Vráťme sa opäť k dôležitej myšlienke, že medzi Otcom a Synom neexistuje rozdiel v tom, ako sa na nás pozerajú a čo si o nás myslia. Ježiš povedal, že jeho skutky dosvedčujú to, kým je a že vyšli z Otcovho srdca. Inými slovami, Otec nám zjavuje svoj pohľad a pocity voči nám práve cez skutky, ktoré Ježiš urobil. Tieto skutky ukazovali súcit, nežnú starostlivosť, zabezpečenie, milosrdenstvo, lásku...a takto isto to cíti voči nám aj Otec. Spomeň si na všetky zázraky, ktoré Ježiš urobil a uvedom si, že to boli Otcove diela. Otec mal zľutovanie so slepým žobrákom, ohavným malomocným i žialiacou matkou, ktorá stratila svojho jediného syna. Bol to Otec, kto videl hladné zástupy a povedal Ježišovi, aby im rozdal chlieb a ryby.

Niekedy kazatelia vytvárajú nesprávny dojem Otcovho srdca, keď opisujú scénu posledného súdu, pri ktorom je Otec nahnevaný na naše nespočetné hriechy, zatiaľ čo Ježiš vbehne dnu do súdnej siene ako náš obhajca a postaví sa medzi nás a Jeho rozhnevanú tvár. Dobrou správou je, že On to už pre nás urobil, a to na kríži (1 Sol 1:10, 5:9)! Hoci nikto nemôže presne popísať, čo sa udeje v deň, keď sa postavíme pred Pána (2 Kor 5:9-11), Písma nám hovoria, že môžeme pred Neho prísť s dôverou a nie v strachu, pokiaľ vieme, že nám bolo odpustené a žijeme spôsobom, ktorý Mu prináša radosť (1 Jn 2:28, 3:21).

Ospravedlnení sa nepotrebujú báť postaviť pred Otca. Naopak tí, ktorí odpustenie ešte neprijali, na strach dôvod majú a potrebujú prísť v pokore a vo viere k Ježišovi, aby im mohol odpustiť ešte teraz, kým majú nádej a milosrdenstvo na dosah! A my všetci, ktorí Pána poznáme, spomeňme si na čas našej duchovnej slepoty, kým sme ešte boli Božiemu hnevu tak blízko. Ďakujme Mu za milosrdenstvo, ktoré nám preukázal skrze Ježiša. Aj to je dôvod našej motivácie šíriť posolstvo Evanjelia ku tým, ktorí Ho ešte nepoznajú (pozri ešte raz 2 Kor 5:9-11).

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 16

Ján kapitola 11

Ján 11:41 Odvalili teda kameň. Ježiš pozdvihol oči hore a povedal: „Otcé, ďakujem ti, že si ma vypočul.

Ján 11:42 Ja som vedel, že ma vždy vypočuješ, ale pre zástup, ktorý tu stojí, som to povedal, aby uverili, že si ma ty poslal.“

Otec Ježiša vypočul! Nerobieval to príležitostne, alebo keď práve nebol zaneprázdnený. Ježiš si nemusel vytlačiť lístok s číslom a postaviť sa do radu. Mal okamžitý prístup k svojmu Otcovi vo dne aj v noci. Každý z nás už zažil frustrácie, keď sme museli čakať v čakárni u doktora, na úrade alebo v nejakom obchode. Boli sme podráždení tým, že sme sa snažili niečo povedať osobám, ktoré nás počúvali iba napoly a my sme videli že ich skutočná pozornosť je sústredená na športový zápas v telke alebo na časopis, ktorý práve čítajú. Ježiš však pri rozhovoroch so svojim Otcom nikdy takúto skúsenosť nemal. A my, podobne ako On, máme prístup k Bohu cez našu vieru (Ef 2:18). On nemáva žiadne “úradné hodiny”, nikdy nespí ani nedrieme (Ps 121:4) ani si nikdy telefón nevypne do tichého režimu. Otec si nemonitoruje a nevyberá z našich hovorov a neprepne nás na obsadzovací tón. Môžeme Ho zastihnúť kedykoľvek Ho potrebujeme (Heb 4:14-16).

Otec Ježiša počuje neustále! Všimni si toto sloveso v prítomnom čase, pretože Ježiš sa neustále modlí (Heb. 7:25). Práve teraz je jednou z jeho nebeských rolí prinášať pred Otca naše potreby, prosiť Ho o pomoc v našom mene. Je to tým, že je našim jediným Sprostredkovateľom, tým Jediným, ktorý môže byť prostredníkom medzi Bohom a nami, aby nám pomohol (1 Tim. 2:5). Keď Jób zažíval svoje strastiplné boje, túžil po niekom, kto by sa postavil medzi neho a Boha, a “na oboch položil svoju ruku” (Job 9:32-33). Teraz, pretože Ježiš postavil svojim krížom most medzi ľudstvom a Bohom, On sa stal tým, ktorého Jób tak veľmi túžil nájsť.

Otec počuje nás! V Biblii sa ukazuje iba zopár výnimiek, kedy by Boh odmietol naše modlitby, ako napríklad neposlušnosť (1 Jn 3:22, Ž 66:18), modlitba protirečiaca Jeho vôli (1 Jn 5:14-15) alebo muži ktorí neprejavujú úctu svojim manželkám (1 Pt 3:7). To samozrejme neznamená, že keď si odškrtneme všetky tieto podmienky, môžeme dostať čokoľvek si zažiadame. Podobne ako dobrý pozemský otec, aj Pán vie že niektoré veci, ktoré si myslíme, že potrebujeme, by nám v skutočnosti mohli ublížiť, alebo by nezapadli do Jeho plánov pre naše najvyššie dobro (Rim 8:28). Vyhradzuje si preto právo povedať “nie” našim požiadavkám, robí to však vždy v láske a vernosti. Čím viac Ho spoznáme, tým viac budeme dôverovať Jeho úsudku v časoch, keď veci nejdú tak, ako by sme si želali a naše modlitby sú zdanlivo nevypočuté.

Toto je jeden z najväčších zápasov kresťanského života: dôverovať, že Boh je dobrý a múdry vtedy, keď sme presvedčení, že naše plány sú správne. Myslíme si však, že sme naozaj v pozícii, aby sme dávali rady Najvyššiemu? Disponujeme snád' múdrosťou alebo informáciami, ktoré Jemu chýbajú? Očakávame snád', že potom, ako mu prezentujeme naše presvedčivé argumenty, náš Stvoriteľ Všetkého odrazu odpovie, “Ops, na to som doteraz nepomyslel! Máš pravdu! Anjeli, okamžite sa do toho pustite.” Samozrejme že nie. A tak keď sa modlíme a máme pocit, že naša prosba je ignorovaná, je načase držať sa pravdy, ktorú sme spoznali o Božom charaktere, kráčať vo viere a ponechať veci v Jeho schopných rukách.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 17

Ján kapitola 12

Ján 12:26 Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Ak mi niekto slúži, toho Otec poctí.

Ján 12:27 Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať: Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Ale ved' práve pre túto hodinu som prišiel.

Ján 12:28 Otče, osláv svoje meno!“ Tu zaznel z neba hlas: „Už som oslávil a ešte oslávim.“

Ján 12:44-45 Ježiš zvolal: „Kto verí vo mňa, nie vo mňa verí, ale v toho, ktorý ma poslal. 45 A kto vidí mňa, vidí toho, ktorý ma poslal.

Ján 12:49 Ved' ja som nehovoril sám zo seba, ale Otec, ktorý ma poslal, mi prikázal, ako mám hovoriť a čo mám povedať.

Ján 12:50 A ja viem, že jeho prikázanie je večný život. Čo teda hovorím, hovorím tak, ako mi to povedal Otec.“

Čím viac sa Ježiš blížil k ukrižovaniu, tým častejšie hovoril o svojom Otcovi. V nasledujúcej kapitole sa píše o Poslednej Večeri, takže už vieme, že kríž je blízko a Ježiš o ňom veľa premýšľa. V Jánovi 12 nám Ježiš objasňuje viacero vecí o svojom a našom vzťahu s Otcom.

Po prvé, služba Ježišovi nás mnohonásobne obohatí - jednak tým, že budeme s Ním, a tiež tým, že Otec nás za to poctí. Boh od nás nežiada, aby sme prinášali osobné obety, prijali odmietnutie a prenasledovanie, zriekli sa dočasných pôžitkov z hriechu (Heb 11:25) alebo sa vzdávali osobných cieľov ktoré sa priečia Jeho plánom, bez toho, aby nám to nejako nevynahradil.

Čím nám to však vynahradza? Neviditeľnými vecami Božieho Kráľovstva. Nie sme totiž platení pozemskou menou, ale nebeskou. Boh sa stará o naše pozemské potreby a požehnáva nás, no dáva nám tiež niečo, čo tento svet ponúknuť nevie, a tým je Jeho vlastná prítomnosť a uspokojenie z vedomia, že sme priniesli Otcovmu srdcu radosť. Keď urobíme niečo, čo si ostatní nevšimnú, alebo necenia, pamätajte na to, že tieto veci v skutočnosti sú povšimnuté aj ocenené Otcom aj Synom. Keď dávame Bohu svojou službou všetko, pripomínajte si že On to vidí, aj keď ľudia okolo nás neprejavujú žiadnu vďačnosť (1 Kor 15:58).

Po druhé, podriadenosť Otcovi vyniesla Ježiša až na kríž. Rozumel poslaniu, pre ktoré prišiel na tento svet. Ježišovým cieľom bolo oslávenie Otca a bol si vedomý toho, že jeho dosiahnutie bude znamenať stratu pohodlia, priateľov čo sa obrátia proti Nemu, nepochopenie aj zo strany Jeho vlastnej rodiny, veľkú opozíciu zo strany náboženských vodcov a v konečnom dôsledku hrozné utrpenie a smrť. Napriek tomu ho nič od tohoto poslania neodradilo, a stále mu kráčal v ústrety (Ján 18:4), pevný (Lk. 9:51) vo svojom odhodlaní urobiť všetko, čo od Neho žiadal Otec (Iz 50:7).

Na záver nám Ježiš opäť pripomína, že reprezentuje Otca osobne aj v slovách. Z Jeho podriadenosti vidíme, že nemá svoju vlastnú agendu. Každé slovo z Jeho úst odrážalo myšlienky Otca a každý Jeho skutok ukazoval to, čo by urobil aj Otec. Ľudia mohli uvidieť a porozumieť neviditeľnému Bohu tým, že sledovali a počúvali viditeľného Syna.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 18

Ján kapitola 13

Ján 13:1 Bolo pred sviatkami Veľkej noci. Pretože Ježiš vedel, že prišla jeho hodina, aby odišiel z tohto sveta k Otcovi, a preto, že miloval svojich, ktorí boli na svete, preukázal im dokonalú lásku.

Ján 13:3 Ježiš vo vedomí toho, že Otec mu dal všetko do rúk a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza,...

Predstavme si - nakoľko je to pre nás smrteľníkov možné - čo asi prežíval a nad čím rozmýšľal Ježiš v týchto posledných týždňoch pred ukrižovaním. Poznal každý detail toho, čo Ho čakalo i každú z týchto udalostí na sekundu presne. Museli to byť zmiešané pocity: na jednej strane vzrušenie z toho, že už čoskoro sa vráti do nebeskej slávy a opustí tento hriechom presiaknutý svet, na druhej strane vedomie všetkého utrpenia, ktoré bolo pred Ním.

Opísať akýmikoľvek slovami nášho ľudského jazyka emócie nášho Spasiteľa, je veľmi ťažké. Ľudské opisy by totiž zahŕňali v sebe náznaky strachu, ktorý však Ježiš určite nemohol prežívať (1 Jn 4:18). Nemôžeme to teda nazvať "predtuchou", "obavou" alebo "strachom". Bola to skôr niečo ako temná istota očakávaného momentu, v ktorom bude prvý a posledný krát oddelený od svojho spoločenstva s Otcom. Ježiš nikdy predtým takéto oddelenie nepoznal, pretože to bolo dôsledkom hriechu. On sa však za nás stal zosobnením hriechu (2 Kor 5:21).

Ježiš vedel, že Jeho oddelenie od Otca bude len dočasné. V skutočnosti, zakaždým keď hovoril učeníkom o svojom ukrižovaní, povedal im tiež o zmŕtvychvstaní, hoci oni tomu nikdy neporozumeli. Mohol síce vidieť cez všetky hrôzy až na druhú stranu toho, čo ho čakalo ako Baránka Božieho. Neznížilo to však dopad týchto hodín na kríži, v ktorých sa istým spôsobom Ježiš stal magnetom, priťahujúcim na jedno miesto viny celého ľudstva počas stáročí od stvorenia sveta až do konca časov. Počínajúc Adamovým zlyhaním, cez moje a tvoje hriechy, až po hriechy čo raz spáchajú tvoje pravnúčatá, všetko sa to znieslo na Neho a On za to zaplatil svojou krvou.

Možno si už počul opisy toho, ako veľmi muselo bolieť 39 rán bičom, alebo rany od klinčov v Jeho rukách a nohách, trňová koruna na hlave... to všetko však nebolo nič v porovnaní s utrpením nepoškvrneného Božieho Syna, ktorý na seba zobral vinu každého zneužívateľa detí, doktora vykonávajúceho potraty, každého masového vraha, psychopatického diktátora, násilníka, zlodēja, klamára, cudzoložníka, zvráteného človeka... (1 Ján 2:2). Pridaj k tomu ešte každý hriech ktorý sme ty alebo ja spáchali v našich zlomyseľných myšlienkach, tvrdých slovách a zlých skutkoch. Napriek tomu nás On miloval natoľko, že ochotne zobral na seba odsúdenie, ktoré sme si zaslúžili my, za cenu svojho vlastného spoločenstva s Otcom, aby nás priviedol na miesto, kde aj my Otca môžeme spoznať a potom jedného dňa spolu s nimi žili v nebi.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 19

Ján kapitola 14 (1.časť)

Ján 14:2V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto?

Ján 14:6 Ježiš mu povedal: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.

Zamysli sa nad frázou “Dom môjho Otca”. Tým je nebo, miesto kde žije Boh, a Ježiš nás pozýva stráviť večnosť s Ním v ich vlastnom dome. Aj váš dom sa riadi určitými pravidlami. Možno každému návštevníkovi poviete, aby si pri dverách vyzul topánky, alebo že sa u vás doma nefajčí a nenadáva. Čo by ste si pomysleli o tom, keby nejaký sused zrazu otvoril dvere, vtrhol dnu v zablatených topánkach, zapálil si cigaretu a začal nadávať priamo pred vašimi deťmi? Rovno by ste ho vykopli von a pokiaľ by to odmietol, ešte by ste aj zavolali políciu. Váš dom, vaše pravidlá.

Rovnako je to aj s Otcovým domom. On určuje pravidlá o tom kto smie vojsť dnu a ako sa tam majú správať. Nie je povinný len tak hocikoho nechať vtrhnúť dnu a potom tam prebývať po svojom. Toto je Jeho dom a kde býva On, Ježiš a Duch Svätý, spolu s anjelmi a svätými (1 Kor 1:2). A to aj vysvetľuje, prečo musí tiež existovať peklo: nie každý totiž rešpektuje Otcove pravidlá a je ochotný Ho poslúchať. Boh nemôže do neba vpustiť ľudí, ktorí sa odmietajú podriaadiť Jeho autorite. Tak by sa nebo stalo rovnako skorumpované ako zem. Vieš si predstaviť žiť večne v nebi, no stále si bezpečne zamykať dvere, pretože sa na okolí potulujú zloději, ktorí druhých okradajú? Alebo násilníci a vrahovia? Mohlo by byť nebo nebo, ak by sme sa pri kráčaní po zlatých uliciach museli opatrne obzerať cez plece, alebo vo vrecku svojej róby nosiť pre istotu slzotvorný sprej? Takýto typ neba skôr znie ako miešanina s peklom. Je to Jeho dom a Boh má právo držať si od teba tých, ktorí nie sú ochotní žiť podľa pravidiel.

V nebi však napriek tomu budú bývalí zloději, násilníci i vrahovia. Dostanú sa tam na takom istom základe, ako ty a ja, odpovedaním na Otcovo volanie, takou vierou v Syna, ktorá priniesla do ich života moment úplnej premeny. Tá viedla k pokániu a odpusteniu. Pokáním meníme svoje cesty, Boh nám odpúšťa a výsledkom je, že sa vnútri staneme novými ľuďmi (2 Kor 5:17-21).

Ján 14:7-13 Ak ste ma spoznali, budete poznať aj môjho Otca. Odteraz ho už poznáte a videli ste ho.“ 8 Ozval sa Filip: „Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí!“ 9 Ježiš mu povedal: „Filip, toľký čas som s vami a nespoznal si ma? Kto videl mňa, videl aj Otca. Ako to, že teraz hovoríš: „Ukáž nám Otca!“? 10 Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý zostáva vo mne, koná svoje skutky. 11 Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne! Ak nie pre iné, aspoň pre tie skutky verte! 12 Amen, amen, hovorím vám, že aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi 13 a urobím všetko, o čo budete prosiť v mojom mene, aby Otec bol oslávený v Synovi.

Táto kapitola je obsahom taká bohatá v opise Ježišovho vzťahu s Otcom, že dnes aj zajtra toho máme na prebratie naozaj veľa! Znovu a znovu vidíme, ako nám Ježiš hovorí o tom, že On a Otec sú jedno. Tu však otvára novú diskusiu o tom, že budeme robiť podobné skutky, aké konal on, a dokonca ešte aj väčšie! Ako to môže byť? Je len zopár ľudí, ktorí môžu povedať, že ich modlitby vzkriesili mŕtvych alebo rozmnožili jedlo. Niektorí biblickí učenci prišli k záveru, že to neznamená robiť ešte dramatickejšie znamenia a zázraky ako robil Ježiš, ale skôr širšie a ďalekosiahlejšie dielo, aké spravila cirkev tým, že priniesla Evanjelium všetkým národom, kde mnohé zázraky a kázanie Ježišovho posolstva spôsobilo obrátenie miliónov. Toto sa začalo na Turíce a bude pokračovať až do konca vekov (Mt 28:18-20). Ježiš spája tieto veľké skutky Otca s vierou, prosením v Jeho mene a Jeho prihovaraním sa za nás u Otca.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 20

Ján kapitola 14 (2.časť)

Ján 14:16 A ja budem prosiť Otca a on vám dá iného Tešiteľ'a, aby bol s vami až naveky

Ján 14:20 V ten deň spoznáte, že ja som vo svojom Otcovi a vy ste vo mne a ja vo vás.

Ján 14:26 No Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.

Ježiš tu začína vyučovať svojich učeníkov o práci Ducha Svätého. Ako veriaci židia, poznali príbehy zo Starého Zákona o tom, ako Duch Svätý konal pri stvorení, alebo počas histórie ich národa (Gen 1:2, Amos 3:7). Tu však Ježiš rozširuje ich porozumenie. Oznamuje im že On je v Otcovi, my sme v ňom a On je v nás. Naplnenie Duchom Svätým umožňovalo Ježišovi konať jeho službu (Mt 3:16, Iz 61:1) a je tiež kľúčom k tomu, aby mohol Boh konať svoje dielo na zemi cez cirkev. Písmo nám hovorí, že skrze dielo Ducha Svätého tvoríme jedno telo a on nás zjednocuje aj napriek tomu, že pochádzame z rôznych skupín (Ef 4:4). Cez naplnenie Duchom Svätým, jeho moc pôsobiacu v cirkvi, jednotu veriacich a spojenie sa s Otcom a Synom, môžeme vidieť Božie Kráľovstvo prichádzať na zem (1 Kor 6:17, 12:13).

Ján 14:21 Kto prijal moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto mňa miluje, toho bude milovať aj môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.“

Ján 14:23 Ježiš mu odpovedal: „Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať. A prideme k nemu a urobíme si u neho príbytok.

Ján 14:24 Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová. A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otca, ktorý ma poslal.

Boh nás tak veľmi miluje! Ako mu môžeme túto lásku opätovať? Ako by to malo vyzerat' a odkiaľ začat'? Prvé a najväčšie Pánovo prikázanie je milovať Ho nadovšetko, viac ako hociktorého človeka alebo vec. Toto prikázanie nájdeme v Starom Zákone a potom je v Novom Zákone zopakované. (Deut 6:4-6, Mt 22:35-37).

Ako môžeme Boha milovať celým svojim srdcom, dušou, mysl'ou a silou? Viaceré knihy o "jazykoch lásky" vysvetľujú, akými rôznymi spôsobmi ľudia dávajú a prijímajú lásku. Patrí medzi ne trávenie spoločného času s druhou osobou, dávanie darov, povzbudivé slová alebo skutky služby. Keď je mladý muž múdry, zistí si, akým *jazykom lásky* hovorí dievča, ktorú by si rád zobral, a naučí sa ním hovoriť. Ak je to pravda o nás ľuďoch - a sme pritom stvorení na Boží obraz - nebude mať aj On jazyk lásky? Sú možno spôsoby, akými sa snažíme Bohu preukázať lásku a na Neho to pritom vôbec nerobí dojem? A sú možno aj také, ktoré sa priamo dotknú Jeho srdca? Áno! Tu je pár myšlienok. *Jazykom lásky* nášho Boha nie sú len mechanické náboženské aktivity. Netuži po prázdnom uctievaní (Mt 15:7-9, Iz 1:11, 14-15) Víta však čas strávený s Ním a je mu ľúto, keď sme *kvôli Nemu* príliš zaneprázdnení (Jeremiáš 2:32).

Nad toto všetko Pána teší, keď nasledujeme Jeho prikázania. Prvoradým *jazykom lásky* Boha je poslušnosť. Všimol si si, ako často Ježiš o nej hovorí (Ján 14:15, 1 Jána 5:3)?

Hoci je v Starom Zákone vymenovaných spolu až 613 príkazov, Ježiš učil, že sa všetky dajú zhrnúť do dvoch: milovať Boha a milovať blížneho, ako seba samého. Keď sa nad nimi zamyslíme, je nám zjavná naša ľudská slabosť - veď nedokážeme dodržiavať ani len tieto dve! Nepotrebujeme sa zaoberať tými 613timi, ani sa ich učiť naspamäť, tieto dve nám stačia na to, aby sme si uvedomili, že nezvládame naplniť zákon (Gal 3:24-25, Rim 7:7). Boli nám dané, aby nám došlo, že sme hriešni a potrebujeme Spasiteľa. A potom, ako vykúpeným ľuďom, ktorí sú vďační za Boží dar spásy (Rom. 6:23) sa našim hlavným životným cieľom stane prinášať Mu radosť (2 Kor 5:9).

Ján 14:28 Počuli ste, že som vám povedal: ‚Odídem a prídem k vám.‘ Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že idem k Otcovi, pretože Otec je väčší ako ja.

Ján 14:31 Aby svet poznal, že milujem Otca, robím tak, ako mi prikázal Otec. Vstaňte, pod’me odtiaľto!“

Krok za krokom, Ježiš sa blíži ku konečnému naplneniu Otcovho plánu. A hoci to učeníkom stále nedochádza, On už vidí ako sa ukrižovanie, zmŕtvychvstanie a nanebovstúpenie každou minútou približujú.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 21

Ján kapitola 15 (1.časť)

Ján 15:1 „Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník.

Ján 15:8 Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a že sa stávate mojimi učeníkmi.

Ján 15:9 Ako si mňa zamiloval Otec, tak som si zamiloval aj ja vás. Zostaňte v mojej láske!

Ján 15:10 Ak budete zachovávať moje prikázania, zostanete v mojej láske, ako aj ja som zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske.

Ján 15:16 Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste šli a prinášali ovocie, aby vaše ovocie zostávalo, a aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene.

Na jednom a tom istom mieste nás Ježiš poveruje úlohou a zároveň nám ponúka prostriedky na jej splnenie. Úlohou je prinášať veľa ovocia a prostriedkom je zotrvať v Ježišovi. Ovocím je Otcovo dielo, ktoré zároveň ostatným zjavuje Jeho charakter (Gal 5:22-23), ohlasuje pravdu, no je ním aj starostlivosť o slabých, skutky milosrdenstva, uzdravenie zlomených srdc aj zázraky. Prostriedkom k tomu je zotrvanie v Ježišovi, čo jednoducho znamená, ostávať v spojení s Ním. Podobne ako kmeň stromu vytáhuje vodu a živiny z pôdy a rozširuje ich po svojich vetvách a listoch, aj my prijmem do seba Ježišov život a uvidíme, ako prúdi do všetkých oblastí nášho života. Toto ovocie neprinesie naše úsilie alebo schopnosť sústrediť sa. Je prirodzeným výsledkom napojenia na zdroj. Ježiš nám chce povedať, že ak sa odpojíme, budeme neplodní, ak však zostaneme pripútaní k Otcovi vo vzťahu, ktorý nám umožnil Ježiš, ovocie príde automaticky.

Ježišove prirovnanie samého seba k viniču a nás k ratolestiam znie pekne, až kým sa nedostaneme k tej časti o prerezávaní (Ján 15:2)! Prečo sa zdá, že Pán prichádza k nám s pílou v jednej ruke a záhradníckymi nožnicami v druhej? Rovnako ako v prírode, prerezávanie robí strom silnejším a pomáha mu lepšie plniť svoje poslanie, ktorou je plodenie ovocia. Božie napomínanie a disciplína sú Jeho prostriedkami na zbavenie sa tých častí nášho života, ktoré sú odpojené od Jeho života, a preto mŕtve. Šikovne dokonca orezáva aj živé a plodné vetvy, pričom každý rez je umiestnený správne a nikdy zbytočne. Niekedy to bolí, ale výsledkom života podriadeného Božiemu konaniu je veľká plodnosť, ktorá prináša slávu Otcovi (Hebr 12: 5-11). Do rúk Záhradníka sa vždy môžeme odovzdať viac alebo menej, a to tiež ovplyvní naše výsledné ovocie. Privítajme teda Božiu nápravu a žime životy, ktoré budú čo najviac celému svetu ukazovať na Ježiša (Mt 13:23).

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 22

Ján kapitola 15 (2.časť)

Ján 15:15 Už vás nenazývam sluhami, pretože sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca.

Boh ťa chce poznať! Na začiatku vekov stvoril prvého muža a ženu, pretože túžil mať vzťahy s tými, ktorých by miloval, a ktorí by Ho milovali späť (1 Jn 4:19). Prechádzal sa s Adamom záhradou Eden, dokonalým rajom, kde nebol hriech ani utrpenie, až kým Adam toto privilegium nestratil hriechom - tým, že porušil jediné prikázanie, ktoré mu Boh dal (Gen 3,24). Ten istý Boh, ktorý postavil anjelskú stráž, aby neposlušného Adama nevpustila nazad do záhrady, neskôr roztrhol chrámovú oponu, ktorá symbolicky oddeľovala ľudstvo od Boha, a ukázal nám tým, že prostredníctvom Ježiša s ním môžeme mať opäť spoločenstvo (Mt 27:51).

Aby sme porozumeli Pánovej túžbe byť dôverne prítomný v našom živote, musíme jasne pochopiť, prečo nás stvoril. Ak by chcel, aby ľudia boli iba ako domáci maznáčikovia, ktorí Ho budú zabávať, ukončil by stvorenie na piaty deň. Nechcel ani, aby sme boli iba služobníkmi - na to už má nespočetné množstvo anjelov, ktorí by aj tak odviekli oveľa lepšiu prácu ako my. Chcel *priateľov*: synov a dcéry, ktorí by sa Ho rozhodli spoznať a milovať. Otec chce, aby sme s Ním mali rovnaký druh vzťahu, aký má Ježiš. A Ježiš nás povolal do zvláštneho priateľstva so sebou samým.

Boh nám ponúka, že bude u nás *prebývať*, my ho však často iba pozveme na návštevu. Ponúka nám *spoločenstvo a priateľstvo*, my sa však uspokojujeme len s formalitou. Stojí o *vzťah*, no tak často sme namiesto toho iba náboženski. Volá nás, aby sme sa Mu *priblížili*, a my s Ním riešime iba obchodné záležitosti!

Premýšľali ste už niekedy o tom, čo Boh robí celý deň? Vieme, čo robíme my: jeme, spíme, cestujeme, učíme sa v škole alebo pracujeme. Boh nič z tohoto nerobí. Udržiavanie kolobehu planét Pána tiež nestojí veľké úsilie. Nemá plné ruky práce s riešením problémov na Blízkom východe alebo s prírodnými katastrofami. Nezaujíma sa len o ľudí, ktorých problémy sú vážnejšie ako tie naše. V lekárskej praxi existuje proces nazývaný *triedenie*, čo znamená, že zraneným s najnaliehavejšími potrebami sa pomoc poskytuje okamžite a ostatní musia počkať na neskôr. Boh s nami však nikdy nerobí *duchovné triedenie*! Vždy máme Jeho plnú pozornosť a On je dosť schopný na to, aby ju dokázal venovať všetkým tým miliardám ľudí na Zemi súčasne.

Ako náš Nebeský Otec, zaujíma sa o všetko, čo sa deje v našich životoch. Chce byť zapojený do *všetkého*, čo robíme, nielen počas bohoslužieb alebo tichého času čítania Biblie. Chce nám preukázať svoju ochranu, starostlivosť, múdrosť a ozajstnú prítomnosť v našom každodennom živote. My Ho však tak často zaškatul'kujeme len do určitých oblastí svojho života a z iných Ho vylúčime. Často je počas bežného dňa náš kontakt s Pánom minimálny. Jeden spôsob, ako môžeš zistiť, či je to pravda, je zamyslieť sa nad tým, ako často večer pred spaním v modlitbe dobiehaš všetko, čo sa v ten deň stalo, keď sa o tom rozprávaš s Bohom a ďakuješ mu za rôzne veci. "*Drahý Pane, vďaka ti za dnešný deň... Toto ráno som ... a potom poobede zase... aha, no a večer to bolo tak, že... tak teda dobrú noc, Bože, v mene Ježiš, amen.*"

Pokiaľ je to tak, že tvoje večerné modlitby sú ozaj takým "dobiehaním" všetkého, čo sa cez deň stalo, signalizuje to, že si Pána počas dňa do rôznych oblastí svojho života veľmi nepúšťal. On nás tak trochu akoby pozoruje zďiaľky, keďže sme sa nenaučili vítať Jeho prítomnosť a zahŕňať Ho v našich bežných denných aktivitách. My sme tým prišli o požehnanie a On je smutný z toho, že Jeho zámer, aby sme žili plný život, sa nenaplnia.

Zabúdaš počas dňa na Pána? Začni Ho zapájať do všetkého, čo robievaš. Hovor s Ním neformálne, tak ako by si sa bavil s priateľom. Uvidíš, či sa niečo zmení.

Ján 15:23 Kto mňa nenávidí, nenávidí aj môjho Otca.

Ján 15:24 Keby som medzi nimi nebol konal skutky, aké nikto iný nekonal, nemali by hriech. Teraz však videli, a predsa znenávideli aj mňa, aj môjho Otca.

Ján 15:26 Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, ten bude vydávať o mne svedectvo.

Vidíme, že nie každý, koho Boh stvoril, pochopí Jeho plán alebo si želá priateľstvo s Ním. Niektorí ľudia skutočne nenávidia Boha (Ž 81:15(16), Rim 1:30) a nedovolia Mu vládnuť vo svojom živote (Ž 12:4, Lk 19:14). Jadro problému je v tom, že ľudia, ktorí nenávidia Pána, v skutočnosti chcú byť PÁNOM, vládnuť nad svojim vlastným životom a nepodriaďovať sa nijakej vyššej autorite. Je to vzburá a takíto ľudia niekedy vyjadrujú svoj hnev a vzburu voči Bohu aj tým, že ubližujú Jeho služobníkom (1 Jn 3:13). Ježiš nás tu opäť uisťuje, že Duch Svätý nám bude pripomínať, kým on je: Božím Synom, samotným Bohom, hodným úcty a rešpektu. On je hodný toho, aby Ho všetci ľudia nasledovali, je hodný vládnuť vesmíru s láskou, autoritou, vernosťou a mocou. On má všetky vlastnosti, ktoré my milujeme, no Jeho nepriatelia nenávidia.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 23

Ján kapitola 16 (1.časť)

Ján 16:10 ...spravodlivosť v tom, že idem k Otcovi a viac ma už nevidíte

Ján 16:15 Všetko, čo má Otec, je moje, preto som vám povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám.

Ján 16:16 O chvíľu ma už nevidíte a o chvíľu ma opäť uvidíte.“

Ján 16:17 Tu si niektorí z jeho učeníkov medzi sebou hovorili: „Čo to znamená, keď nám hovorí: ‚O chvíľu ma už nevidíte a o chvíľu ma opäť uvidíte‘ a ‚Idem k Otcovi‘?“

Ján 16:28 Vyšiel som od Otca a prišiel som na svet; a znova opúšťam svet a idem k Otcovi.“

Počujete opäť dychtivosť v Ježišovom hlase, keď hovorí o návrate k svojmu Otcovi v nebi? Pretože tento svet je jediným miestom, ktoré sme my kedy poznali, dokážeme si ho obľúbiť a myslieť si, aký je krásny a úžasný. Je to však len do tej miery, do akej príroda ukazuje slávu svojho Stvoriteľa (Ž 19,1). Svet je však tiež poškvrnený hriechom a skazený ľudskými zlyhaniami (Rim 8:19-22). Je miestom nádherných hôr, západov slnka a kvetov, ale aj epidémií, prírodných katastrof, hladomorov a mnohých zločinov jeho obyvateľov. Ježiš miloval ľudí na tejto planéte, no dychtil aj po návrate do nepoškvrneného neba. Asi si ani nedokážeme predstaviť, ako je v očiach niekoho, kto videl lepšie miesto, táto naša planéta špinavá a znehodnotená v porovnaní s nádherami neba.

Nebolo to ani veľmi tým, že by Ježišovi chýbal poriadok a čistota neba, skôr to, že chcel byť opäť blízko svojho Otca. Nič, čo by táto Zem a jej vymoženosti vedeli ponúknuť, nebolo dostatočné na to, aby opantalo Jeho srdce. My sme tak často nadšení z pôžitkov a zábavy, ktoré nám tento svet ponúka, že už nedokážeme vidieť nič viac. Ježiš nielenže videl viac, On predtým na tomto mieste večne žil a túžil sa tam aj na večnosť vrátiť.

Čo na to ty a ja? Zatiaľ, čo si užívame všetko dobré, čo nám táto planéta ponúka, nakoľko túžime byť aj tam hore (2 Kor 5: 1–8)?

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 24

Ján kapitola 16 (2.časť)

Ján 16:3 A budú to robiť preto, lebo nepoznali Otca ani mňa.

Ján 16:23 V ten deň sa ma nebudete na nič pýtať. Amen, amen, hovorím vám, keď budete Otca o niečo prosiť v mojom mene, dá vám to.

Ján 16:25 Toto som vám hovoril v obrazoch, ale prichádza hodina, keď vám už nebudem hovoriť v obrazoch, ale budem vám o Otcovi rozprávať otvorene.

Ján 16:26 V ten deň budete prosiť v mojom mene a nehovorím vám, že ja budem prosiť Otca za vás.

Ján 16:27 Ved' sám Otec vás miluje, lebo vy ste milovali mňa a uverili ste, že som vyšiel od Boha.

Ján 16:32 Hľa, prichádza hodina, ba už prišla, keď sa rozprchnete na všetky strany, a mňa necháte samého. Ale nie som sám, lebo Otec je so mnou.

Hoci Ježiš dychtil po návrate do neba k Otcovi, vie, že my tu na zemi ešte každý musíme prežiť čas, ktorý nám je určený. Tento čas v nedokonalom svete pre nás nebude vždy plynúť hladko, a tak nás Ježiš učí, ako v Jeho mene žiadať Otca o pomoc. Žiadať "v Jeho mene" znamená viac, ako len pridávať na konci každej modlitby formulku „v mene Ježiš“. V hebrejskej kultúre meno predstavovalo celú osobu, takže modliť sa k Otcovi v Jeho mene, je akoby žiadať niečo z pozície, ktorú má sám Ježiš. K Bohu nepristupujeme na základe toho, ako dobre sme sa v poslednej dobe správali, alebo koľko sme toho pre neho urobili. Na Boha sa nedá ľahko urobiť dojem (Iz 66: 1–2). Namiesto toho pristupujeme s pokorou, uznávajúc, že sami od seba by sme si od Boha nič nezaslúžili (Iz 64,6). Zároveň si uvedomujeme, že naše postavenie ľudí, ktorým bolo odpustené kvôli Ježišovej obete a ktorí sú teraz prijatí do Božej rodiny, nám umožňuje pristupovať k Nemu s odvahou (Hebr 4:14–16).

Pochopenie tejto našej pozície v blízkosti Božieho srdca nám dáva dôveru uprostred bojov. Ježiš hovorí o prenasledovaní, ktorému budú čeliť Jeho nasledovníci po Jeho odchode do neba. Na mnohých miestach mu kresťania čelia dodnes. Mám priateľov, ktorí boli bití a uväznení pre svoju vieru, čelili falošným obvineniam zo zločinov, ktorých sa nikdy nedopustili. Rôzni nepriatelia sa ich snažili zastaviť a odstrániť, denne žili v obavách z tajnej polície a donášačov, lebo viedli tajnú podzemnú cirkev, ktorú by v prípade odhalenia mohli úrady okamžite zlikvidovať. Niektorí boli dokonca ohrození členmi vlastnej rodiny. Iní moji priatelia sa musia schovávať pred úradmi, vedia, že ich telefóny sú odpočúvané, tajne skrývajú nelegálnu kresťanskú literatúru, učia o viere neplnoleté deti napriek tomu, že to zákony zakazujú. Kážu evanjelium napriek zákonom proti konverzii, tlačia a šíria nezákonné biblické učenia a pritom dostávajú hrozby od teroristov.

Boli sme v niekoľkých krajinách s veriacimi, ktorých rodičia vyhodili na ulicu kvôli tomu, že sa rozhodli nasledovať Krista, nemôžu si pre svoju vieru nájsť prácu. Stále nasledujú Pána aj potom, ako členovia ich rodiny boli zabití. Niekedy študujú Bibliu doslova v podzemí a pripravujú sa na zakladanie tajnej cirkvi v uzavretých krajinách pričom vedia, že ich monitoruje KGB (dnes FSB). Tieto denné hrozby sa mnohým obyvateľom západných krajín zdajú vzdialené, sú však súčasťou trápení, o ktorých hovoril Ježiš na konci tejto kapitoly.

Ak v krajine, kde žijete je toto prenasledovanie aj vaša skúsenosť, vedzte, že Pán je vám nablízku a sľuby v tejto kapitole sú určené pre vás! Ak to vaša skúsenosť nie je, modlite sa za tých, ktorí za svoju vieru v Krista platia oveľa vyššiu cenu ako vy!

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 25

Ján kapitola 17

Ján 17:1 Keď to Ježiš povedal, zdvihol oči k nebu a hovoril: „Otče, prišla hodina; osláv svojho Syna, aby Syn oslávil teba.

Ján 17:5 A teraz ty, Otče, osláv ma u seba slávou, ktorú som mal pri tebe, skôr ako povstal svet!

Ján 17:11 Už viac nie som vo svete, ale oni sú vo svete a ja idem k tebe. Svätý Otče, zachovávaj ich v tvojom mene, ktoré si mi dal, aby boli jedno ako my.

Ján 17:21 aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet veril, že si ma ty poslal.

Ján 17:24 Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred stvorením sveta.

Ján 17:25 Spravodlivý Otče, svet ťa nepoznal, ale ja som ťa poznal a aj títo poznali, že si ma ty poslal.

Táto kapitola je známa ako Ježišova veľkňazská modlitba. Hovorí v nej o jednote a láske, ktorú medzi sebou prežíva Trojica, a potom nasmeruje nás, cirkev rovnakým smerom. No tým, ako sa rozdeľujeme kvôli nedôležitým sporom a nepodstatným doktrínam, sa žalostne tejto Jeho túžbe míňame. Problém nie je v tom, že by sme všetci mali interpretovať celé Písmo rovnako - existuje predsa priestor pre rôzne uhly pohľadu - skôr ide o to, že do diskusií vpúšťame naše hriechne sklony. V skutočnosti sme sa rozdelili kvôli pýche, súdeniu druhých, povýšenosti a iným sebeckým hriechom (Prís 13:10).

V týchto veršoch sú popísané aj dôsledky našej nejednoty - spôsobí, že v našich životoch a vzťahoch nebude vidno Božiu slávu a naše svedectvo vo svete bude oslabené. Napriek tomu, jednota za každú cenu, no bez múdrosti, tiež nebola Ježišovým cieľom. A tak na jednej strane by sme nemali odhodiť skutočné biblické učenie len kvôli jednote s každou sektou alebo falošným náboženstvom, na druhej strane by sme však nemali byť krutí voči skutočným veriacim, ktorí majú rozdielne názory v menej významných oblastiach. Si ochotný prijať tých, čo sú skutočnými nasledovníkmi Ježiša, bez ohľadu na to, či sú fundamentalisti alebo letniční, baptisti alebo katolíci, evanjelici alebo anglikáni? Aj keď možno nesúhlasíme so všetkými ich interpretáciami a tradíciami, Ježiš nás povolal žiť s nimi takú jednotu, akú má Ježiš s Otcom.

Cirkvi sa navzájom líšia v náhľadoch na prijímanie (Eucharistiu, Pánovu večeru...) alebo krst, v náuke o posledných časoch, o úlohe žien v Cirkvi, o obliekaní alebo iných životných normách a morálke. Aj keď existujú určité normy, podľa ktorých sa dá posúdiť, či má nejaký človek vysoký alebo nízky rešpekt k učeniu Písma, iné sú skôr vecami preferencie a názoru. Často máme tendenciu byť príliš rýchli v posudzovaní o tom, či niekto patrí alebo nepatrí do Božieho Kráľovstva, pritom však mylne predpokladáme, že na to máme dostatočnú múdrosť (Mt 13:24–30).

Niektorí ľudia si myslia, že v nebi sa bude nachádzať len hŕstka ľudí s rovnakými teologickými názormi ako majú oni. Písmo nám však hovorí, že v nebi bude tak obrovský zástup, že ho nebude možné ani spočítať (Zjav 7:9). Už to samo osebe nám hovorí, že ak za skutočných Ježišových nasledovníkov považujeme iba tých z nášho malého kútika kresťanstva, mýlime sa, pretože ľudí z akejkoľvek denominácie alebo skupiny je možné spočítať. Keď si spomenieme na obraz o viniči a vetvách, ktorý použil Ježiš v Jánovi 15, uvedomíme si, že sú aj mnohí iní, ktorí sú s Ním spojení a prúdi v nich Jeho život, napriek tomu, že nevyzerajú rovnako ako my. Otec nedal za úlohu rozhodovať nám, ktoré vetvy majú byť z viniča odrezané (Jn 15:1)! To je predsa jeho práca.

Našou úlohou je sledovať tých, ktorí sa vydávajú za Jeho nasledovníkov a hľadať ovocie v ich živote (Mt 7: 15-20). Vidno v nich Ježišovu povahu a charakter (1 Jn 4:17)? Žijú biblickým životným štýlom (1 Jn 1:7)? (samozrejme, s ohľadom na to, že asi nikto z nás úplne nedosiahne Boží dokonalý štandard). Je ich životným zameraním a cieľom ctíť Boha, akého poznáme z Biblie (2 Kor 5,9)?

Takýto pohľad nám umožní spolupracovať s veriacimi z rôznych misijných prostredí, či už presbyteriánmi v Taiwane, baptistami na Filipínach, letničnými alebo rímskymi katolíkmi v Poľsku, metodistami v Indii, Armádou Spásy v Paname, alebo členmi rôznych druhov malých nezávislých cirkví a mnohými ďalšími. Pokiaľ ide o mňa, ak sa ľudia držia základných doktrín viery, ako je Trojica, Kristovo božstvo, narodenie z panny, Ježišova smrť na kríži za naše hriechy, Jeho vzkriesenie z mŕtvych, nanebovstúpenie, znovuzrodenie (Jn 3:7) či neomylnosť Biblie, stačí mi to na to, aby som ich považoval za skutočných veriacich. Všetky ostatné veci môžeme vyriešiť keď sa dostaneme do neba.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 26

Ján kapitola 18

Ján 18:11 Ale Ježiš povedal Petrovi: „Schovaj meč do pošvy! Azda nemám vypiť kalich, ktorý mi dal Otec?“

Pre mnohých z nás je veľmi ťažké vidieť utrpenie ako súčasť Božej vôle. Naše západné myslenie nás učí očakávať skôr pohodlie a ľahkosť každodenného života. Ježiš však akceptoval, že rozsudok smrti, ktorému už čoskoro bude čeliť, vyšiel z Otcovej ruky. Písmo jasne hovorí, že existuje utrpenie, ktoré pochádza z Božej vôle (1 Pt 4:19), aj keď zbytočné utrpenie si môžeme privodiť aj sami svojimi zlými rozhodnutiami (1 Pt 4:15). Aj keď nám Božie slovo ukazuje, že do Božieho kráľovstva vstupujeme mnohými súženiami (Sk 14:22), čo najviac sa snažíme vyhnúť ťažkostiam.

Avšak problémy, ťažkosti, prenasledovanie i bolesť boli súčasťou bežného života prvotnej cirkvi aj apoštolov (2 Kor 7:5, 2 Tim 2:3). To by nás malo presvedčiť, že utrpenie neprichádza iba v dôsledku hriechu alebo nedostatku viery! Trúfli by sme si povedať, že apoštol Pavol trpel kvôli tomu, že hrešil alebo nemal vieru? Bol odmietnutý, kameňovaný, bitý, väznený, opustený a sám, napriek tomu poznal tajomstvo víťazstva aj za najťažších okolností: oči upieral na Pána. Najväčším zápasom, ktorému čelíme v ťažkých časoch, nie je samotný problém - skôr je to udržanie našej viery a perspektívy večného života aj za súčasných okolností (1 Tim 6:12).

V ťažkých časoch sa snažíme samých seba alebo ostatných utešiť tým, že nesprávne citujeme z 1 Kor 10:13 a hovoríme, že Boh nám nenaloží viac, ako dokážeme zvládnuť. V skutočnosti sa tento verš vzťahuje iba na pokušenie. V ťažkých časoch (po grécky slovo *thlipsis*) je Božím zámerom dať nám úmyselne viac, ako dokážeme zvládnuť! Takto nás učí držať sa Ho a nespoliehať sa na svoje vlastné ľudské sily a zdroje. Skutočne sa môžeme naučiť na Neho spoliehať až v momente, keď sme prekonaní a v koncoch, keď sme už vyčerpali dôveru v naše vlastné schopnosti zvládať stres života. „Viera“, ktorú máme pred takouto intenzívnou skúškou s Bohom, je obmedzená len na akúsi kombináciu dôvery a domýšľavosti typu „budem v pohode“, ktorá je nepriateľom skutočnej viery. Ako ďaleko ťa Boh zavedie? Ďalej, ako to sám budeš schopný zvládať (2 Kor 1:8)! Ak sa však budeš držať Pána aj tam, teda v ťažkých časoch, keď máš pocit, že si už narazil úplne na dno, Boh ti ukáže svoju vernosť a moc (2 Kor 12:9).

Prečo by mal Boh používať utrpenie v našich životoch? Písmo uvádza iba jeden prostriedok rastu charakteru (Rim 5:3-4). Zamyslime sa nad tým, či vnútri neveríme tomu, že sme už Boha totálne pochopili. Ľudské uvažovanie ani zďaleka neobsiahne Božiu múdrosť. Jeho cesty sú skrátka stále nepochopiteľné. Môžeme snáď povedať, že sme úplne rozlúskli Všemohúceho (Rim 11:33, 1 Pt 4:12-13, Iz 40:13,28)?

Selah. Toto hebrejské slovo, ktoré sa nachádza často v Knihe Žalmov, v modernej reči znamená niečo ako „zastav sa a premýšľaj o tom“. Dôsledky vyššie uvedených veršov sú ohromujúce a táto téma tiež zrejme nie je témou, ktorú budete často počuť v kázňach. Nie je to niečo, čo by sa nám chcelo spomínať v evanjelizačných brožúrkach alebo hovoriť neveriacemu priateľovi. Je to možné, že by Božie zámery pre nás zahŕňali ťažkosti, negatívne emócie alebo dokonca zúfalstvo, aké zažíval Pavol? Bremená, o ktorých Pavol písal, že ich ťarchu ani nedokáže odvážiť? Nad ktorými váhal, či ich vôbec prežije, mysliac si, že už nedá ani o krok viac, ani o minútu dlhšie? Písma nám o tom však hovoria jasne. *Selah.*

Toto nemá spôsobiť, aby sme sa báli, že dostaneme rakovinu, zbankrotujeme, zažijeme rozvod alebo ochrnutie, že sa budeme zviňať pod údermi Boha, ktorý len tak z rozmaru nadeľuje utrpenie. On vie, že sme len z prachu, a dobrovoľne nás netrápi ani nezarmucuje (Náreky 3,33). Napriek tomu však, v múdrosti oveľa väčšej, ako dokážeme pochopiť (Jak 3:14-18), On nielen dopustí ale niekedy aj naplánuje, že nám ťažkosti prídu do cesty. Naším nepatrným porozumením a nedostatočným nadhľadom nemôžeme zmerať správnosť alebo nesprávnosť Jeho činov. Možno pôjde o vonkajšie a zjavné utrpenie, no môže to byť aj neviditeľný vnútorný boj. Čo je podľa teba ťažšie?

Satan vždy rád využije obavy, ktoré môže táto téma vzbudiť, a nahovoriť nám klamstvá o Božom charaktere. Rozhodne to nie je tak, že by sa Pán začal v nebi nudiť a tak sa rozhodol zoslať zemetrasenie alebo

vypuknutie pandémie COVID-19, aby sa veci trocha oživil. Nie, On sa o nás hlboko stará. Pred každým svojim konaním zvážil všetky faktory. Dôsledky aj následky vidí z večnej perspektívy. Všetko, čomu čelíme, je zamerané, načasované, zorganizované i vymezdené. Jeho milosrdenstvom, jemnosťou a súcitom (Ž 103,14). Boh je dobrý. Ježiš Mu dôveroval až do konca na kríži. Pôjdeme v Jeho šľapajach?

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 27

Ján kapitola 19

Aj keď sa v tejto kapitole slovo "Otec" nespomína, Ježiš sa v nej na Neho odkazuje.

Ján 19:11 Ježiš mu odpovedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti to nebolo dané zhora. Preto ten, kto ma vydal tebe, má väčší hriech.“

Ježiš tu hovorí s Pontským Pilátom, mocným rímskym miestodržiteľom, ktorý zvyčajne žil v inom meste, no prišiel do Jeruzalema, aby sa ubezpečil, že davy počas židovského sviatku Pascha zostanú pokojné a pod kontrolou. Teraz Pilát musí rozhodnúť najdôležitejší súdny proces, aký kedy viedol. Jeho manželka ho varovala, aby Ježiša nesúdil (Mt 27:19) a je pravdepodobné, že mal obavu, že Ježiš je jedným z mnohých rímskych bohov zamaskovaných v ľudskej podobe, aby ho oklamal. Pilát sa pokúsil niekoľkými spôsobmi vyhnúť vyhláseniu trestu smrti na Ježiša (Mk 15,6-12, Lk 23,4-7,22), nakoniec však ustúpil tlaku židovských vodcov. Jeho ľútosť nad týmto rozhodnutím môže byť jedným z dôvodov, prečo si - údajne podľa niektorých historických zdrojov - neskôr vzal život.

Ježiš túto príležitosť využil aj na to, aby napravil Pilátovo presvedčenie, že jeho autorita pochádza od rímskeho cisára. Hovorí mu, že to nie je cisár, kto dal Pilátovi autoritu a podporu svojej vlády, ale do tejto úlohy ho postavil vlastne Boh. Je to Boh, kto dáva vládam autoritu, a oni ju môžu použiť na naplnenie lepších alebo horších cieľov (Rim 13:1-7).

V Otcovom pláne je autorita ľudských vlád na zemi iba dočasná. Úplnú autoritu teraz drží Ježiš (Mt 28:18) a bude ju držať až do konca ľudských dejín, až do dňa svojho návratu (1 Kor 15:23-26). Potom - keď už bude každý nepriateľ Kráľovstva raz a navždy porazený - vráti autoritu, ktorú dostal, naspäť Otcovi (1 Kor 15,27-28).

Pamätajme na to, že Otec a Syn sa nelíšia ani vôľou, ani účelom alebo pohľadom na ľudstvo. Je zaujímavé vidieť, že hoci sa v Písme niekoľkokrát rieši, o koho Kráľovstvo vlastne ide, Otec aj Syn sú úplne zajedno a držia spolu. Nie je to súperenie, aké tak často vídať medzi ľuďmi - niekedy dokonca aj z tej istej dynastie alebo rodiny. Preto ho Písmo niekedy označuje ako Ježišovo Kráľovstvo (Lk 22:30, Jn 18:36, Kol 1:13, 2 Pt 1:11), inokedy ako Otcovo Kráľovstvo (Mt 6:10,13,26:29) a niekedy aj oboch súčasne (Ef 5:5, Zjav 11:15). Každý, kto pozná Pána, je šťastný byť v jeho Kráľovstve! Nie sme ako tí v Ježišovom podobenstve, ktorí povedali: „Nechceme, aby tento človek nad nami kraľoval (Lk 19:14)“

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcem ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcem?

Deň 28

Ján kapitola 20

Ján 20:17 Ježiš jej povedal: „Nedotýkaj sa ma zato, že som ešte nevystúpil k Otcovi, ale choď k mojim bratom a povedz im: ‚Vystupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu.‘“

Pozri sa na to, ako nás Ježiš neuveriteľne spája so svojím Otcom! Kríž už má za sebou, zvíťazil a získal tým pre nás spásu. Rozdrvil hlavu hada (Gen 3,15), zničil moc diabla aj kliatbu, ktorú spôsobil hriech človeka v rajskej záhrade. Moc hriechu bola zlomená a spása je teraz k dispozícii každému, kto sa rozhodne dôverovať Ježišovi, prijať od Neho odpustenie hriechov, a prestať sa spoliehať len na svoju ľudskú dobrotu. Nedá sa totiž dojsť do neba z vlastných síl, alebo si myslieť, že Boh nakoniec odváži naše dobré a zlé skutky a na základe toho rozhodne o našej spáse. Toto je koncept, ktorý vzišiel z islamu. Na jednej strane nás núti si o našich dobrých skutkoch namýšľať priveľa, na druhej strane zľahčovať zlobu našich hriechov - aj tých “pomerne malých” - v očiach svätého Boha.

Vzkriesenie sa udialo a Ježiš ním splnil svoje poslanie na zemi. Ako dôsledok nám hovorí, že Jeho Otec je aj náš Otec a Jeho Boh je náš Boh. Sme súčasťou. Sme vítaní. Sme prijatí (Ef 1:6).

Ján 20:21 Ježiš im znova povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.“

Pozrime sa teraz na poverenie, ktoré nám Ježiš dáva, aby sme na základe tohto vzťahu s Otcom konali Jeho skutky. Ježiš hovorí: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak aj ja posielam vás.“ To malé slovo „ako“ veľa znamená. Ježiš nás neposiela v našej vlastnej sile. Nie sme obmedzení iba na naše ľudské zdroje múdrosti, moci alebo bohatstva. Naša práca pre Pána nie je založená na dostatočnej aktivite, vzdelaní alebo sile osobnosti. Otec poslal Ježiša v moci Ducha Svätého, aby dokončil Jeho dielo na zemi. Aj my sme dostali toho istého Ducha. Z Jeho milosti sme schopní urobiť viac, ako by sme dokázali sami.

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 29

Ján kapitola 21

Aj keď sa táto kapitola priamo neodkazuje na Otca, je to posledná kapitola v Jánovi a opisuje posledné kroky, ktoré Ježiš urobil na zemi pred svojim nanebovstúpením, aby naplnil Otcovu vôľu.

Ukazuje tu svoju autoritu nad prírodou a tak po neúspešnej nočnej rybačke (21:6) posielala ryby, aby naplnili Petrovu sieť. Obracia Petrovu pozornosť aj na “maličkých”, pretože si bol vedomý, že Peter má tendenciu prehliadať ich (21:15, Mt 19:13-15). Prorokoval o Petrovej budúcnosti a naznačil mu, akou smrťou zomrie (21:18-19).

Od začiatku Ježišovej služby na zemi až do posledného dňa pred tým, ako opustil túto planétu a vrátil sa do svojho večného domova v nebi, sa Ježiš zaoberá záležitosťami svojho Otca (Lk 2,49). Nikdy nezakolísal a nestratil pozornosť vo svojom odhodlaní osláviť Otca a naplniť Jeho vôľu. Ježiša nedokázalo opantať pozemské bohatstvo, sláva ani moc (Mt 4:1-11). Nedbal na ľudské rady (Jn 7:1-5) ani sa nenechal zastrašiť svojimi nepriateľmi (Mt 23: 1–36). Nespochybňoval Otcov plán, jeho dobrotu ani sa nesnažil vyhnúť prinášaniu obetí (Mt 26: 36–46). Ježišu, pomôž nám mať taký vzťah s Otcom, aký máš ty!

Čo mi ukazuje Ježiš o svojom vzťahu s Otcom ?

Čo mi hovorí Ježiš o mojom vzťahu s Otcom?

Deň 30
Zhrnutie

Ak si toto 30-dňové štúdium dokončil(a) a páčilo sa ti, daj mi prosím vedieť! Je pre mňa potešením vedieť, že Boh ním požehnal mojich priateľov v rôznych krajinách, kde ho preložili a použili pri vyučovaní.

Pozreli sme sa v Jánovi na viac ako 100 odkazov, ktoré Ježiš povedal o svojom vzťahu s Otcom. Teraz je načase, aby si toto štúdium spracoval a aplikoval vo svojom vlastnom živote. Tu je zopár otázok, ktoré ti v tom môžu pomôcť

Ktorý aspekt Ježišovho vzťahu s jeho Otcom sa ti zdá najvýraznejší?

Prečo?

Ktorý by si rád videl(a) vo svojom vlastnom vzťahu s Otcom?

Prečo?

Myslíš, že si to pre teba želá aj On?

Ako by si mohol(a) rásť, aby si Ho práve takto poznal(a)?
